

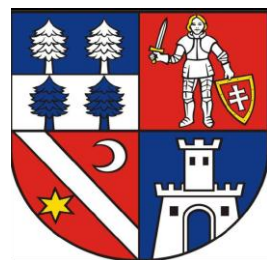
LETOKRUVY

1 / 2012 - 2013

CENA: 0,50€

**ČASOPIS STREDNEJ ODBORNEJ
ŠKOLY LESNÍCKEJ
V BANSKEJ ŠTIAVNICI**

Z OBSAHU

ZNEČISTENIE LESA

ODBORNÉ PRAXE

NEMECKO A RAKÚSKO

NÁVŠTEVA

Z FRANCÚZSKA

EXKURZIE TRETÍCH ROČNÍKOV

VLASTNÁ TVORBA

VYZNAMENANÍ

ŠPORT

MOJE PRVÉ DOJMY

IMATRIKULÁCIE

EDJ

VÝLET DO VIEDNE

ŠÍPKY

IUVENTA

ZÁVISLOSTI

MOJA TRIEDA 2.B

KTO JE TO?

Ludia, už sa zobud'te!!

Volám sa Jakub Badrna, baví ma poľovníctvo a príroda. Skoro všetok svoj voľný čas trávim v prírode. Milujem les, jeho vôňu, krásu a ticho. Ako sa tak kochám krásou, zrazu narazím na kopy stavebného materiálu. V tú chvíľu ma popadla neveriteľná zlosť. Aký hlupák to sem vysypal?! Že sa mu chcelo ísť tak ďaleko do lesa len preto, aby tu zanechal znak svojej inteligencie... To bol však len začiatok. Idem si ďalej a tu zas na mňa z kríkov vykúkajú okná. Asi niekomu tiahlo na zadok, tak si kúpil nové. No ale čo so starými? Čo by

sa on namáhal s odvozom na legálnu skládku. Radšej ich šmaril do lesa! Človek bez kúska inteligencie...

Skúsme sa zamyslieť koľko „géniov“ je medzi nami, čo im je ľahostajný osud prírody. Ľudia, zobud'te sa!! Vysuňme takýchto ľudí zo spoločnosti, nech si uvedomia svoje činy. Pýtate sa ako? Úplne jednoducho. Každý, kto vyvezie do prírody odpad (teda ak vieme, kto to bol) by mal byť vyvesený na „tabuli hanby“ alebo v okresných a miestnych novinách. A ten odpad, čo tam vyviezol, by sa mu vysypal pred jeho dom. Nevie, či by sa mu to páčilo. Určite by sa rozčuľoval, že má odpad pred domom. Len sa rozčuľuj ty „génios“. Tebe sa nepáči tá kopa pred tvojím a čo potom majú

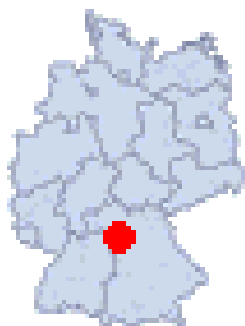
povedať zvieratá v lese? Veď to je ich domov a my, dvojnásobní škodníci, im ho znečisťujeme. Ten čo by len kúsok smietky vyhodil, by mal čistiť minimálne raz toľko, čo vyhodil. A určite by si to nabudúce rozmyslel. Už sa konečne zobud'te a otvor'te oči. Veď si sami seba škodíme, keď za pár rokov bude úplne znečistená spodná voda, už bude neskoro hľadať riešenie. Tento problém je potrebné riešiť teraz. Hlavne sprísniť tresty pre ničiteľov prírody a potom začať čistiť prírodu. Čistíme aj teraz, ale zamyslime sa. Má to zmysel? Keď na druhý deň tam zase nejaký blázon vysype smeti znovu? No nemá, tak preto by sa mali sprísniť tie spomínané tresty. A potom, keď iní prestanú znečisťovať prírodu, začnú mať ľudia pocit, že to má zmysel... A preto si Vás dovoľujem vyzvať aj prostredníctvom tohto listu, aby ste aj vy boli ohľaduplní k prírode, buďte všímaví a nenechajte sa odbiť, ak uvidíte niekoho vyvážať do prírody odpad. Verte, ak budeme chcieť, spolu dokážeme.

... už je aj vymaľované

Text a foto J. Badrna, 1.E

Odborná prax v Spolkovej republike Nemecko

Poloha Schöntalu v SRN

03. 06. - 09. 06. 2012

Schöntal

Poloha Schöntalu
v spolkovej republike
Baden-Württemberg

Po dlhej a únavnej ceste do Nemecka, sme sa tešili iba na posteľ a nič iné nás nezaujímalo. Hneď prvý večer nás zaskočili ich zaujímavou kuchyňou, ale aj

napriek tomu sme sa výborne najedli. Následne sme absolvovali prehliadku nádherným kláštorom. Myslíme si, že ani jeden žiak či učiteľka neostali neohromení. Na druhý deň sme išli presvetľovať cestu v tamojšom lese. Lesníci nás chválili, že sme pracovali rýchlo a kvalitne. Poobede sme išli na prechádzku do lesa, kde nám

lesník porozprával o ich pestovaní a spravovaní lesov. Čo čert nechcel, začalo liať ako z krhly, ale prechádzku sme aj tak neprerušili. Na ďalší deň sme išli do Stuttgartu- do Domu lesa, zameraného na

lesnícku pedagogiku a Daimlerovo múzea v Stuttgarte, ktoré zaujalo aj nás, dievčatá ☺ a následne sme mali rozchod po meste.

No a už bola streda a znova sme išli do lesa, kde sme každý spílili svoj strom. Niektoré dievčatá píliť dokonca lepšie ako chlapci. Po skončení sme išli na oficiálne privítanie na úrad a odtiaľ do múzea firmy

Würth. Potom sme mali znova rozchod po meste. Vo štvrtok sme išli na prehliadku viníc v okolí mesta Eußenheim, kde nám vysvetlili pestovanie a spracovanie hrozna. Pripravili nám aj obed a keď sme sa najedli išli sme si pozrieť výrobu sudov. Večer sme sa už balili a chystali na piatkový odchod domov. V piatok ráno sme sa vystažovali, vytriedili odpad a odišli sme netradične, pretože sme išli ich dopravou a nie našim autobusom. Ako prvé sme si pozreli solné bane, kde sme boli v hĺbke cca 180 m. Následne sme sa presunuli do Würzburgskej rezidencie, ktorá v súčasnosti

patrí k najvýznamnejším pamiatkam Nemecka a od roku 1981 je súčasťou svetového kultúrneho dedičstva UNESCO. Potom sme mali rozchod po meste a keď sme sa vrátili na ubytovňu, rozlúčili sme sa a išli sme „s pánom Bohom“ aj s batohom

späť na SLOVENSKO. A tak sa skončil náš krásny týždňový pobyt v NEMECKU.

D. Pacalajová, N. Hoduliaková, M. Tomášová 2.E
Foto: P. Kyjovská, D. Cagán 3.A

<http://www.waldschulheim-kloster-schoental.de/>

4. júna 2012 prišlo do našej školy 17 francúzskych žiakov a 5 učiteľov zo strednej školy Olivier de Serres, Aubenas, zameranej hlavne na poľnohospodárstvo, keďže stredné školy lesnícke vo Francúzsku nie sú. Lesníctvo sa vo Francúzsku vyučuje na stredných školách poľnohospodárskych. Úzka spolupráca sa začala v septembri dopisovaním žiakov a vyvrcholila spomínanou návštevou. Francúzov sprevádzali žiaci 1.E triedy. Detailnejšie k programu: V pondelok po príchode do Banskej Štiavnice sa stretli s našimi žiakmi. V utorok ich privítal riaditeľ školy a absolvovali prehliadku školy, botanickej záhrady a poobede im naši sokoliari poodhalili niečo zo svojho umenia. V stredu navštívili stredisko odbornej prípravy

Kysihýbeľ, kde ich zamestnanci školských lesov oboznámili s lesným hospodárením na Slovensku. Poobede absolvovali prehliadku mesta a stihli aj banské múzeum.

Vo štvrtok sa konala exkurzia do Tatier, kde ich naši žiaci sprevádzali pri výstupe na Vysokú. Počasie bolo výborné a všetci boli veľmi spokojní. V piatok nám riaditeľ JRD v Preňčove

odhalil problematiku slovenského poľnohospodárstva, čo francúzskych žiakov veľmi zaujalo. Prehliadli si novo spustenú sušičku, ako aj chovné zariadenia pre dobytok.

V piatok plní dojmov a nadšenia odchádzali späť domov. Nedá mi na záver nepochváliť našich žiakov, ktorí zodpovedne reprezentovali našu školu, konverzovali v cudzom jazyku a príjemnou a slušnou formou prezentovali našu kultúru.

Ondrej Halan, Foto: Darina Šemodová

Leto v Rakúsku

Rád by som vám opísal moje super letné prázdniny. Žiaci, ktorí chodia na Sokoliarstvo, majú každý rok možnosť absolvovať letné brigády doma, alebo v zahraničí. Sú to vždy veľmi dobré príležitosti na získanie skúseností a nových vedomostí ohľadom sokoliarstva, rečových znalostí a „umenia prežitia“ bez rodičov. Nakoľko sa vždy rád učím nové veci, rozhodol som sa s mojou sestrou Dadou, Ivanom Doničom a Evkou Beňovou, že pôjdeme do susedného Rakúska k chovateľovi dravcov a veľmi dobrému sokoliarovi - Raymondovi Weinhappelovi. V nedeľu 1. Júla 2012 sme sa všetci stretli v Bratislave, odkiaľ nás do Rakúska odviezol bývalý absolvent našej školy Mišo Lackovič, ktorý tam pracoval. Počas dlhej cesty sme sa zoznámili a rozprávali o tom, čo nás bude čakať. Ráno, okolo pol štvrtrej, sme prišli do dedinky menom Waldsberg, kde sme sa ubytovali v malom dome a bývali v ňom všetci celé leto. Trochu sme si pospali a o 8:30 sme už išli do našej práce. Tu sme sa zoznámili s majiteľom

Raymondom ,ktorý nám hneď rozdal úlohy. Zo začiatku nám Mišo tlmočil a hovoril čo máme robiť, no keď sme sa trochu udomácnili, začali sme komunikovať aj my. S Raymondom sme sa rozprávali po anglicky a po dvoch týždňoch sme s tým nemali skoro žiadne problémy. V našej práci sme sa starali výlučne o sokoly, krmili ich, pomáhali pri výcviku, čistili voliéry a ešte veľa iného. Sokoly sa cvičili na biologickú ochranu letísk. Pre nás to bola veľká skúsenosť, pretože sme mali možnosť vidieť výcvik sokola od vyliahnutia, až po učenie sokola loviť.

S týmito sokolmi sme lovili vrany aj bažanty. Cez víkendy sme boli na odchovni iba my štyria a vtedy sme museli všetky sokoly povážiť, posadiť na posedy, pripraviť krmivo, napustiť im vodu a splniť ostatné každodenné práce. Po pár týždňoch sme išli na hrad Riegersburg, kde náš zamestnávateľ mal prenajaté priestory a každý deň sa tam predvádzali vystúpenia s dravcami pre návštevníkov hradu. Vidieť takéto vystúpenie a môcť pri ňom aj asistovať, bol pre nás zážitok na celý život. Pri našej práci sme sa dostali k rôznym

dravcom sveta. Napríklad k samici supa Muky, ktorá váži 10kg a vysoká je okolo 1m. Zaujímavé je, že aj taký obrovský dravec nás doslova nútil, aby sme ho hladkali a venovali mu pozornosť. Občas sa síce stalo, že nám nejaký dravec ušiel a vtedy sme sa dosť nachodili s telemetriou, kým sme ho našli, ale našťastie sa nám to vždy podarilo. Za celé leto sme sa veľa naučili ohľadom sokoliarstva, čo určite využijeme aj u nás doma.

Peter Pustai, 3.B

foto: autor, <http://www.hans-ebner.de/>

V dňoch 20.a 21. júna 2012 sa podľa plánu práce SOŠ lesníckej, uskutočnili exkurzie tretích ročníkov (3.A,3B,3E). Exkurzie boli zamerané prevažne na problematiku pestovania lesov.

20.6.2012 - Exkurzia na ŠL Kysihýbel JPRL 60

Obr. 1 Civilizácia začala výrubom lesov a udržať sa môže len ich ochranou (LEIBENDGUT)

Technologické riešenie ťažbovo-dopravného postupu a jeho praktická realizácia v demonštračnom poraste pri zohľadnení kritérií certifikácie - TUOL a princípov PBOL.

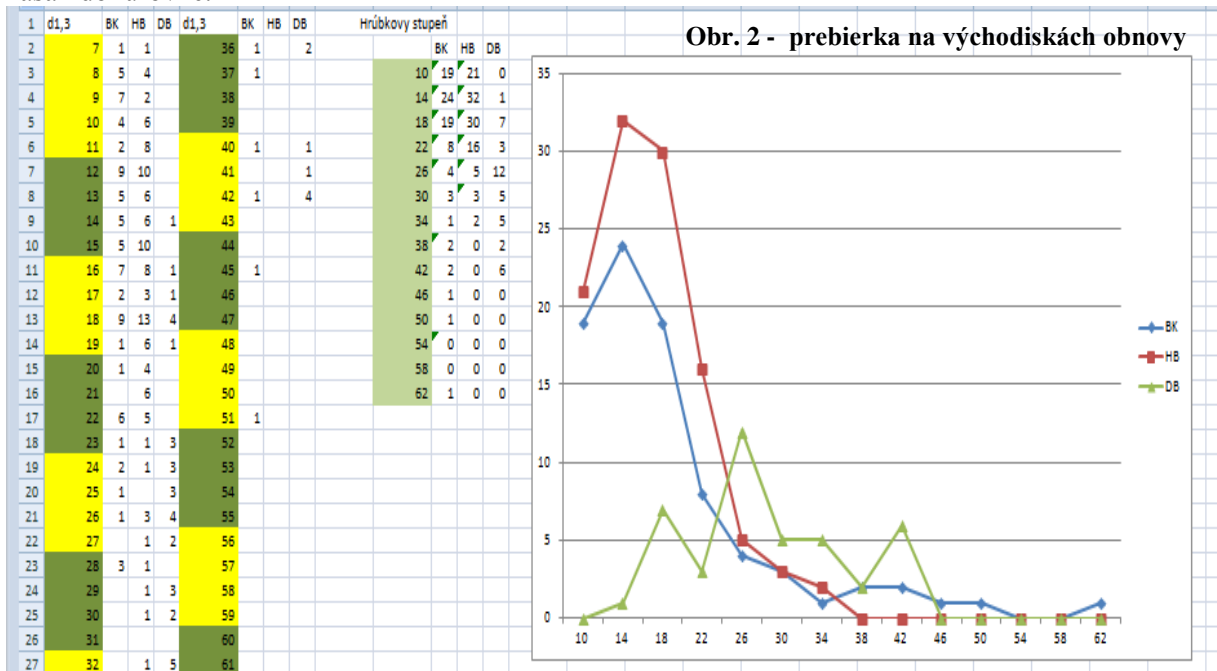
Návrh a realizácia prebierky: Žiaci mali formou prezentácie a praktickej ukážky vysvetlené ciele technologickej prípravy konkrétnej jednotky rozdelenia lesa (JPRL), kritéria podmieňujúce rozhodovanie o optimálnom návrhu daného riešenia, zohľadňujúcim ekologické, biologické, ekonomické a prevádzkové hľadiska.

Návrh optimálneho riešenia ťažbovo-dopravných technológií a vyznačenie prebierky v JPRL 60. Z používaných metód ťažby a sústreďovania dreva, navrhujeme používať sortimentovú, ako metódu so zníženým negatívnym environmentálnym dopadom na prostredie. Linky navrhujeme široké 4 metre pri celkovej dĺžke $797\text{m} \times 4\text{m} = 3188\text{m}^2 = 0,32\text{ ha}$ $0,32\text{ ha} \times 383,89\text{ m}^3/\text{ha} = 122,84\text{ m}^3$. Z toho vyplýva, že pri prerúbavaní približovacích liniek, by sme naplnili predpis výchovnej ťažby na 53 %. Na

samotnú prebierku by ostalo z predpisu 230 m^3 už len 107 m^3 . Ak by sme brali do úvahy princípy PBOL, kde „Odporúčaná vzdialenosť liniek je od 30 do max. 45 m, v závislosti od terénnych podmienok porastu, priemernej výšky ťažených stromov a použitej technológie, museli by sme rozpor medzi cieľom výchovnej ťažby a realizáciou zanedbaného rozčlenenia porastu riešiť žiadosťou o zmenu plánu alebo odložiť rozčlenenie porastu na obdobie nového decénia. Po prehodnotení stavu porastu, ekologických nárokov drevín, veku, kvality duba – tvar kmeňa, dĺžka korunu, miera konkurencie - „miera pomoci“ cieľovým stromom resp. budúcich rubných stromov. Zvolili sme rozdielny prístup pri vyznačovaní zásahu.

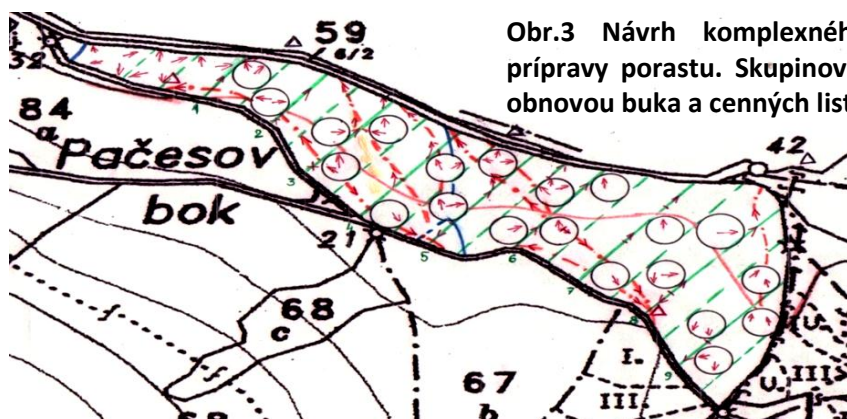
Na budúcich východiskách obnovy sme sa v prípade konkurencie druhej etáže snažili realizovať hodnotový svetlostný prírastok uvoľnením korún duba často 1 až 2 okolitými jedincami z úrovne a odstrániť jedince do koruny duba vrastavej. Jedince nižšej podúrovne sme vyznačovali za účelom vytvorenia vhodných klimatických podmienok pre zmladenie duba z roku 2008.

Z obrázku 2 - prebierka na východiskách obnovy vidieť snahu vytvoriť svetelné podmienky pre prežívanie následného porastu duba ako aj vytvoriť priestor na zväčšenie korún kvalitnejších – ponechaných stromov. Počet vyznačených jedincov BK a HB dosahuje maxima v hrúbkových stupňoch 14 – 22. Krivka vyznačených dubov ma v podstate vyrovnaný priebeh a charakterizuje zásah do úrovne.

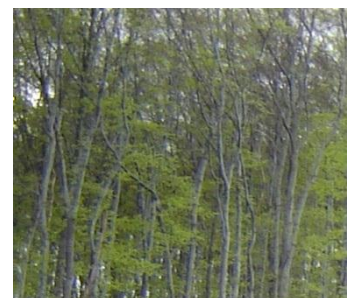

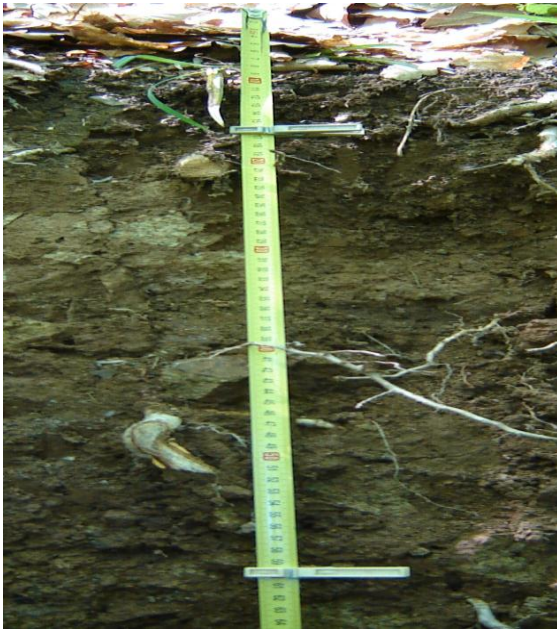
Návrh ťažbovo dopravnej technológie:

Ohrozenosť lesných pozemkov TDE 3. stredná	I_{oe}	Ťažbovo dopravná technológia Systémami v polozávесе alebo koňmi, v terénoch so zníženou únosnosťou alternatívne tiež traktormi vybavenými flotačnými pneumatikami, pri hodnotách I_{oe} blízko dolnej hranice je možné používať tiež traktory s klasickými pneumatikami, pritom z mokrých miest je nutné vyťahovať drevo lanom navijaka	Vytváranie približovacích liniek a ciest Pre zriadenie traktorových približovacích ciest je nutné využívať terén s miernejším sklonom, menším počtom prekážok a tiež je treba sa vyhýbať vlhkým miestam, korytám aj dočasným, nežiadúce je tiež kolmé vyústenie liniek, prudké úseky liniek musia byť opatrené odrážkami, pri nevyhnutnom križení približovacej linky alebo cesty
	0,36 – 0,50		

Obr.3 Návrh komplexného riešenia technologickej prípravy porastu. Skupinová obnova duba s následnou obnovou buka a cenných listnáčov.

Obr. 4 Sonda na reprezentatívnej ploche 1 KO v JPRL 60

Obr.5 Zisťovanie stavu prístupnosti porastu - polohopisné meranie

Obr. 6 Stabilizácia obnovných prvkov a zisťovanie taxačných charakteristík

Obr. 7 Výsledok realizácie navrhovanej technológie v demonštračnom poraste pri zohľadnení kritérií certifikácie - TUOL a princípov PBOL

Zdroje: Spracované na základe poznámok z exkurzie a materiálov poskytnutých Ing. Jánom. Jaďuďom a Ing. Jánom. Kotlárom. S. Nosáľ, Š. Rusko
Foto:

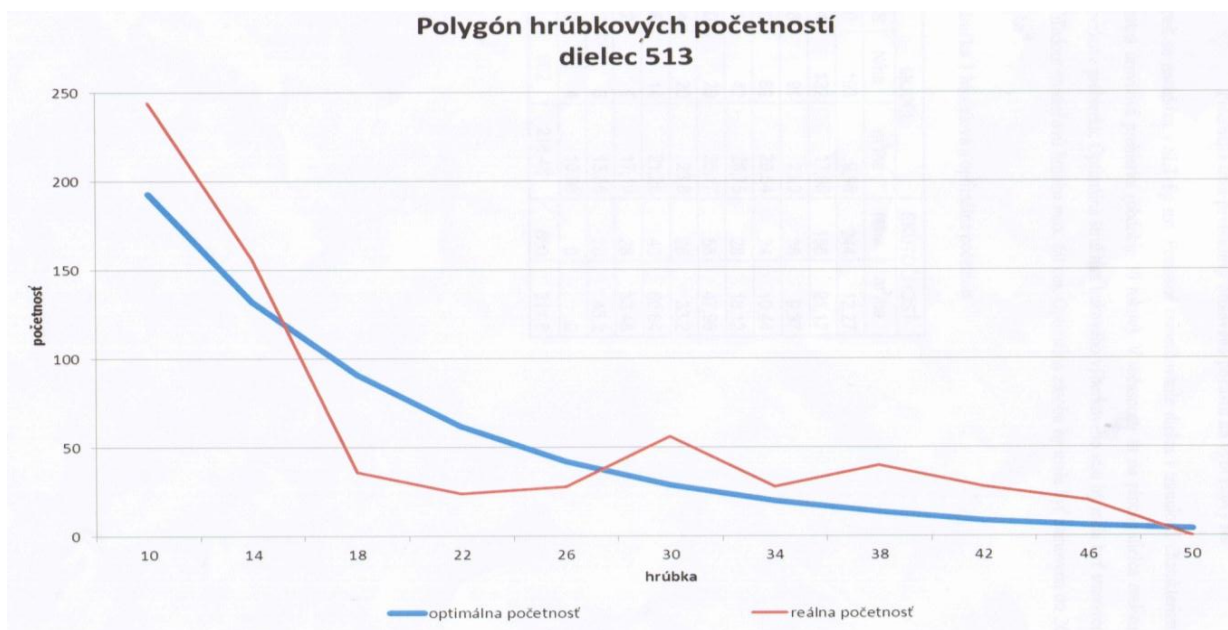

21.6.2012 - Exkurzia na VŠLP TÚ-ZVOLEN

Exkurzia bola organizovaná v spolupráci s katedrou pestovania lesov TÚ Zvolen. Odborným sprievodcom bol Ing. Jačud' Ján, absolvent našej školy a súčasný doktorand na uvedenej katedre. V úvode sme boli oboznámení s prevádzkovo- organizačnými a prírodnými podmienkami VŠLP, konkrétne Lesnej správy Budča (výmera LC, hustota lesnej cestnej siete, úlohy na decénium , zastúpenie drevín, a rozloha demonštračného objektu -170 ha).

Prvé stanovište JPRL: 513 - Pokročila fáza bukového porastu na výberkový les.

Porast sa nachádza v SLT Fp nst. Pestovné usmerňovanie dielca v minulosti charakterizuje akostná úrovňová prebierka. V súčasnosti sa na ploche dielca realizuje výberková prebierka.

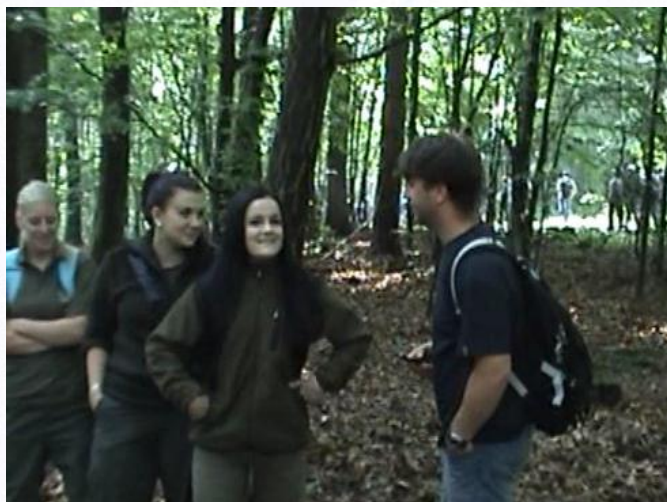
Obr. 8 Polygón hrúbkových početností

Pokročilá fáza prebudovy bukového porastu na výberkový les

Porast sa nachádza v SLT Fp nst. Pestovné usmerňovanie dielca v minulosti charakterizuje akostná úrovňová prebierka (obdobie 30 rokov). V súčasnosti sa na ploche dielca realizuje výberková prebierka. Optimálna štruktúra bukového výberkového lesa by mala byť stanovená s ohľadom na cieľovú hrúbku max. 60 cm. Optimálna zásoba by mala byť stanovená do 260 m³.ha⁻¹.

Tabuľka 1 Modelová a optimálna početnosť

MODEL			SKUTOČNOSŤ	
HS	N/ha	m ³ /ha	N/ha	m ³ /ha
10	193	9,98	244	12,27
14	132	17,95	156	21,12
18	91	23,3	36	9,37
22	62	26,54	24	10,44
26	42	26,75	28	18,12
30	29	25,17	56	47,96
34	20	23,8	28	33,2
38	14	21,28	40	60,64
42	9	17,19	28	53,48
46	6	13,56	20	45,2
50	4	10,96	0	0
	602	216,48	660	311,8

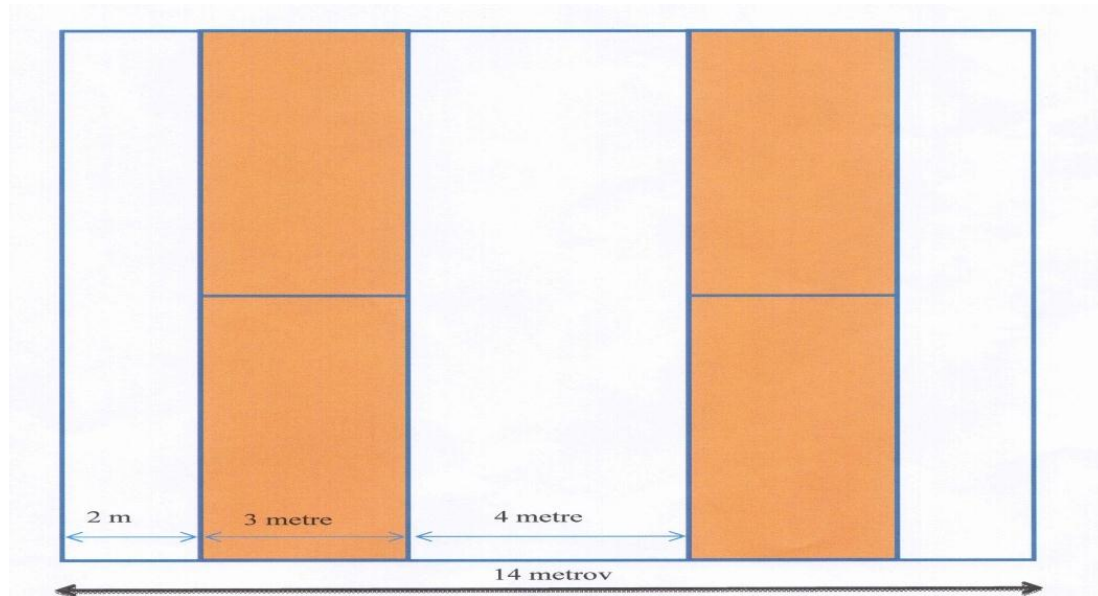

Naše absolventky na praxi VŠLP TU Zvolen

Druhé stanovište JPRL: 512 b - Racionalizácia výchovy zmiešaných mladín.

Odvodenie šírky pracovných poli: rozstupové číslo : $\frac{10000}{200CS} = 50m \rightarrow \sqrt[2]{50} \rightarrow 7m$

Teoretický rozstup cieľových stromov bude **7 metrov**. Šírka pracovného poľa sa prispôbuje cieľovému porastu a spravidla sa teda volí ako dvojnásobok cieľového rozstupu. A šírka pracovného poľa bude **14 metrov**. Pracovné polia sa rozčleňujú sieťou liniek širokých asi 1 až 2 metre. Veľkosť zasahovaných plôch v rámci pracovného poľa sa odvodzuje od veľkosti korunovej projekcie dreviny v rubnom veku. Pri buku možno uvažovať s hodnotou 25 m². V tomto prípade je šírka zasahovaného pásu **3 metre**. **Zásah sa vykonáva na cca 42% plochy.**

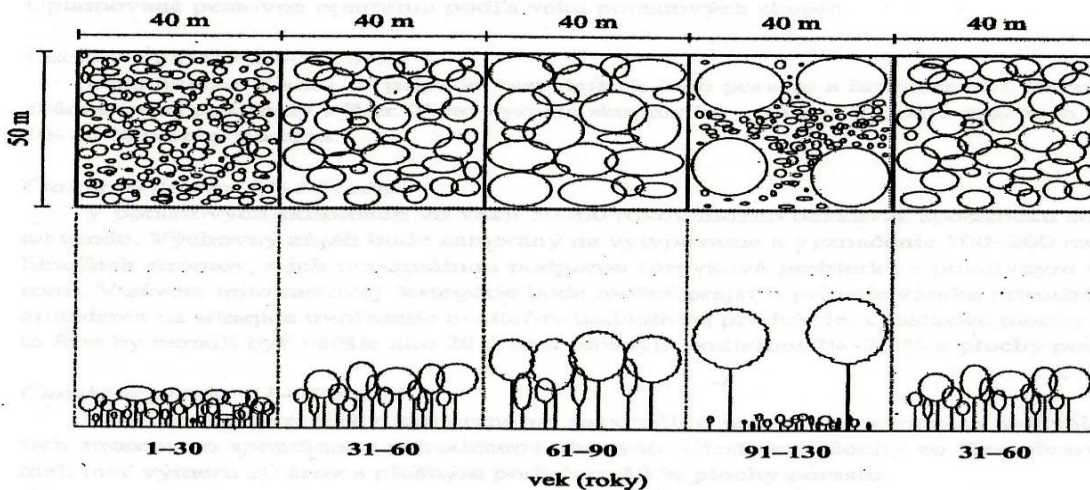

Obr. 1 Schéma racionalizácie zásahu

Tretie stanovište JPRL: 514 - Výchova zmiešanej dubovo – bukovej žrdoviny. Na sérií TVP je sledovaný účinok akostnej úrovňovej prebiecky na kvalitatívnu a kvantitatívnu produkciu drevín buk a dub, ktoré sú na jednotlivých TVP v rôznom podiele zastúpenia cieľových stromov.

Štvrté stanovište : Mozaikové porasty – zásady pre vytvorenie priestorovej štruktúry porastu.

Výmera dielca pre túto pestovnú koncepciu je spravidla aspoň 10 ha.

Obr. 2 Pestovný model bukových mozaikových porastov (Saniga 2006)

Východiskom rubnej zrelosti je vek kulminácie hodnotového prírastku. Pre drevinu buk je to 130 rokov a pre drevinu dub 150 rokov.

Plošný podiel (jeho percento) sa určí na základe percentického podielu vekového rozsahu rastovej kategórie, ktorým sa podieľa na celkovom veku porastu, stanoveného kulmináciou hodnotového prírastku pre drevinu buk 130 rokov a dub 150 rokov. Jednotlivé rastové kategórie tak, ako už bolo spomínané sú nasledovné:

- I. rastová kategória (rastová fáza nárastu až mladiny) do 30 rokov
 $30:150=20\%$ (15 – 25%): $14.23 \text{ ha} \times 0.20\% = 2.85 \text{ ha}$
- II. rastová kategória (rastová fáza žrdkoviny až žrdoviny) 31-60 rokov
 $30:150=20\%$ (15 – 25%): $14.23 \text{ ha} \times 0.20\% = 2.85 \text{ ha}$
- III. rastová kategória (rastová fáza tenkej až strednej kmeňoviny) 61-90 rokov
 $30:150=20\%$ (15 – 25%): $14.23 \text{ ha} \times 0.20\% = 2.85 \text{ ha}$
- IV. rastová kategória (rastová fáza hrubej kmeňoviny so zakmenením aspoň 0,6)
91-130 rokov (150 rokov) $60:150=40\%$ (30 – 40%): $14.23 \text{ ha} \times 0.40\% = 5.69 \text{ ha}$

Uplatňované pestovné opatrenia:

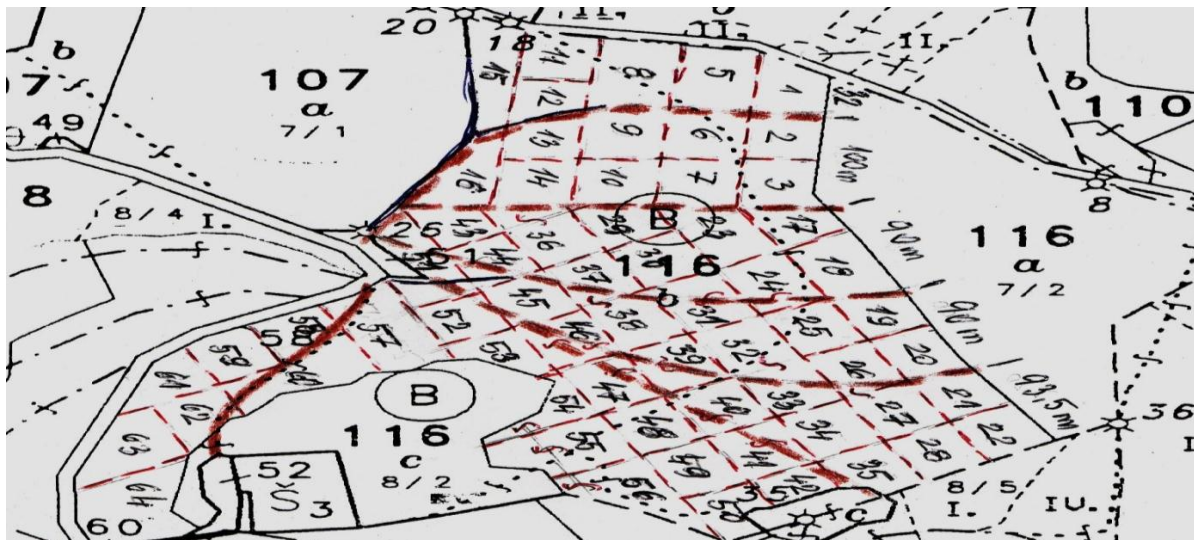
Čiastkové plochy do 30 rokov- Čistka, vo vyspelejších častiach s hrúbkou $d_{1,3}$ nad 10 cm prechádzame na pozitívny výber.

Čiastkové plochy 31 až 60 ročné – Vytypovanie najkvalitnejších stromov (pozitívny výber v úrovni). Možný nástup prirodzenej obnovy.

Čiastkové plochy 61 až 90 ročné – Uvoľňovacie prebierky (starostlivosť o korunu nositeľov hodnotovej produkcie).

Čiastkové plochy 91 až 130 ročné – Ťažba nositeľov hodnotovej produkcie diferencovane podľa dosiahnutia cieľovej hrúbky. Na uvoľnených plochách čistka v novovzniknutých mladinách.

Obr.11 Návrh systému mozaík v JPRL 116 b

Na záver chceme poďakovať organizátorom exkurzií za ústretový prístup a cenné informácie, ktoré nám pomôžu prehĺbiť naše poznatky nielen z pestovania lesov.

Žiaci tretieho ročníka   Stano Nosál a Števo Rusko

Zdroje: Spracované na základe poznámok a fotografií z exkurzie a materiálov poskytnutých Ing. Jánom Jaďuďom a Ing. Jánom Kotlárom.

VŠLP TU Zvolen racionalizácia výchovy

Meranie parametrov cieľových stromov

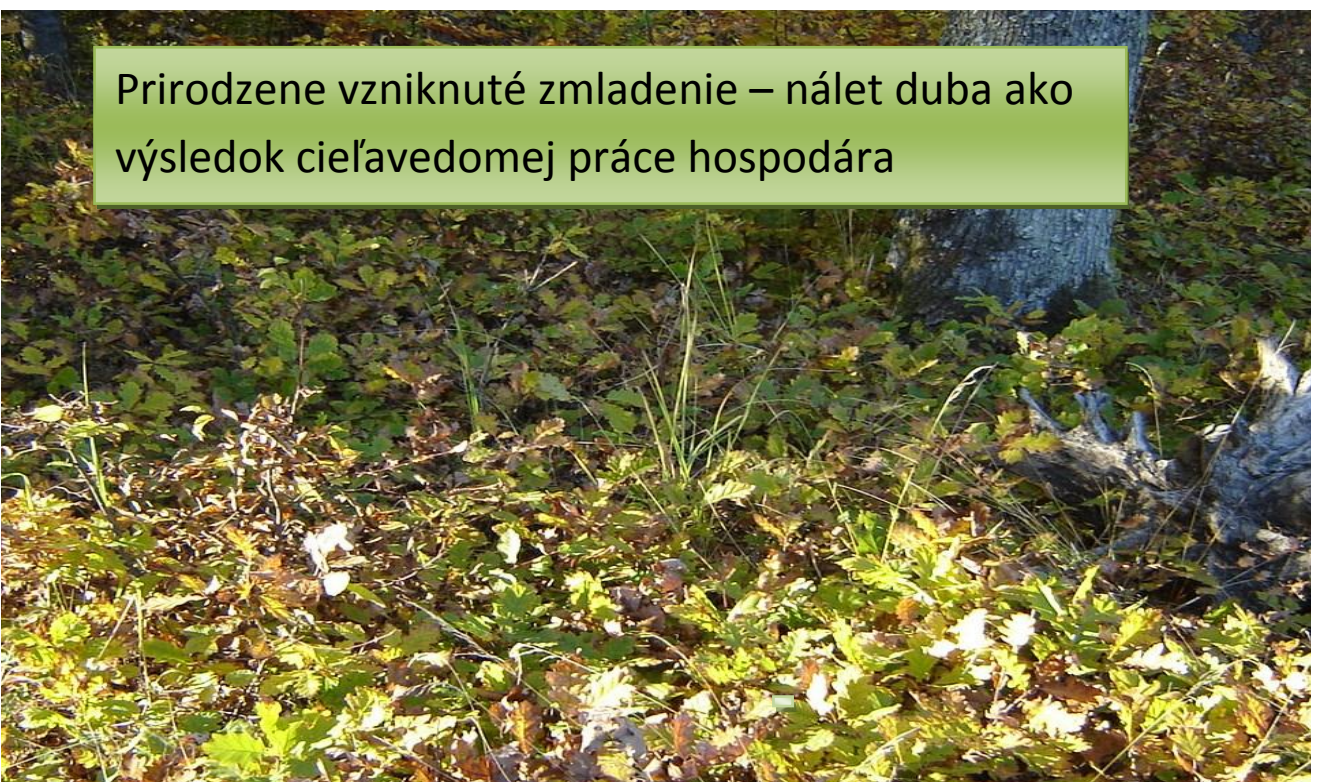
Mozaikový porast

Nálet duba

Prírodzene vzniknuté zmladenie – nálet duba ako výsledok cieľavedomej práce hospodára

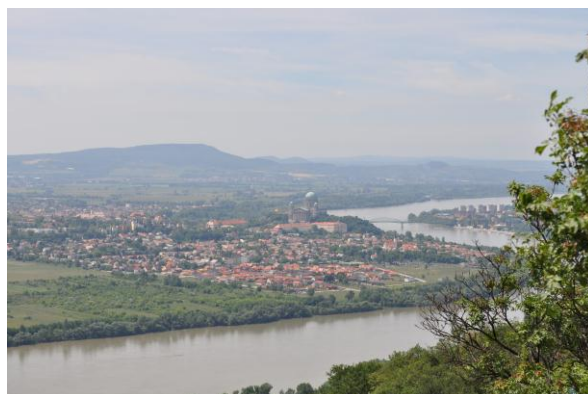
Kováčovské vrchy

Pred koncom školského roka sa druhé ročníky vybrali na exkurziu do Štúrova. Bolo to veľmi poučné, pretože nás sprevádzal miestny horár, ktorý nás previedol po náučnom chodníku na Kováčovské vrchy, pod ktorými sa Hron

vlieva do Dunaja. Dozvedeli sme sa zaujímavosti o okolitej prírode, zvieratách a samozrejme, že sme niečo urobili aj pre svoje zdravie.

Veľmi nevšednou súčasťou našej exkurzie bola návšteva *lužných lesov*, ktoré sa nachádzajú neďaleko Štúrova. Sú zaujímavé tým, že ich korene sú stále zatopené vodou. V prípade poklesu vodnej hladiny, je tam veľa spodnej vody, ktorá

stromy zásobuje vlhcou. Biomasa preto rastie veľmi rýchlo. V lužnom lese sa nachádza aj veľa druhov vtáctva, preto sa les nesmie rúbať.

Na záver sme sa zhodli, že exkurzia bola zaujímavá a poučná.

Text a foto: Peter Daxner 3.E

EXKURZIA V TOPOĽČIANKACH

Na konci školského roku sme my, druháci, išli na exkurziu do Topoľčianok- do zubrej zvernice. Všetci sme boli z výletu nadšení a po príchode do cieľa aj prekvapení. Mali sme šťastie. Zubry sa práve prišli „naraňajkovať“. Boli veľmi pekné. Niektoré väčšie - iné menšie. Dokonca tam bolo aj jedno malé

dvojtýždňové zubríča. Pani sprievodkyňa nám porozprávala o ich živote. Zubor sa dožíva 20 rokov a vo voľnej prírode 15 rokov. Váži okolo 800 až 1000 kg a v kohútiku má výšku okolo 2 metrov. Gravidita trvá 9 mesiacov a keď sa teľa narodí, dokáže sa do dvoch hodín postaviť na vlastné nohy a po pár mesiacoch si dokáže vyhládať svoju potravu. Najstarší zubor akého tu kedy chovali bol z Poľska a mal 1230 kg a výšku v kohútiku 2 metre. Doniesli ho preto, že v tejto obore mali veľa samíc a bolo treba zachovať rod zubrov. O túto oboru sa starajú lesníci a preto sme sem išli a je nám to blízke...

Miroslava Kremlová, Eva Kútna, 3.E
Foto: Peter Daxner, 3.E

Vlastná tvorba Vlastná tvorba

Pol'ovnicke ráno

Je noc, za oknami je tma,
spím si v teplej posteli ako ostatní.

Budík zvonením zobudí ma,
a raz dva som nachystaný

Je len dve po polnoci,
motám sa ešte po dome.
Vchádzam do tej chladnej noci,
na postriežku ideme.

Na posed ticho vyliezame,
dekou sa zakrývam.
Do tej tmy sa pozeráme,
skoro ani nedýcham

Jeleň si vyjde z krovia,
na rujište vošiel.
V diaľke d'alší dvaja ručia,
jeden z nich k nemu prišiel.

Parohami sa o seba opierajú,
a ja na nich pozerám.
Kopytami zem vyrývajú,
noc spestrenú mám.

Obaja už v lese miznú,
pomaly už idem domov.
Majú tam svoju cestu tajnú,
ešte si vychutnám vôňu stromov.

Jakub Badrna, 1.E

obrázok:

http://hiking.sk/hk/ga/5856/ondrejsky_posed.html

POĽOVNÍK

Ujo Paľo ma pozná skoro od malička. Je poľovníkom, a o to sa ja veľmi zaujímam. Keď mi dal možnosť ísť s ním na postriežku, nesmierne som sa potešil. „To bude skvelý štart mojej poľovníckej kariéry,“ povedal som si. A veru aj bol.

Po dlhšej dobe sme sa konečne dohodli kedy pôjdeme na posed. Vyšlo to na 4. októbra. Na tento dátum nezabudnem do konca života, lebo v ten deň som sa narodil a takýto darček bol super. Navyše bol spln. Ani som nedýchal, keď som pozoroval prírodný svet z výšky. Predviedli sa nám všetky druhy zveri, ktorých domovom je les. Srnec sa prechádzal popri krmelci, sova lietala okolo posedu a strašidelne húkala, diviaky sa nám ohlasovali hlasným ml'askaním z neďalekého potôčika. Ukázal sa aj sám kráľ lesa - jeleň. To bol môj najväčší zážitok! Premával sa nám asi päťdesiat metrov od posedu. O chvíľu sa pri ňom zjavili ďalší dvaja. I keď už jelenia ruja končila, títo traja rytieri začali medzi sebou zvädzať boj. Asi chceli zistiť, kto je najsilnejší. Oči som v tej chvíli neodtrhal z ďalekohľadu. Nevedel som, či mám sledovať jelene, srnca alebo prichádzajúce diviaky. Bol som v pomykove, ale mojimi favoritmi boli tí traja krásavci. Asi po desiatich minútach sa začali poberať na svoje ležoviská. Bol som trochu sklamaný, že

ich už nemôžem obdivovať. Ale ujo Paľo mi povedal, že som mal veľké šťastie, keď som videl jeleňa v takejto situácii. Vraj mnoho starých poľovníkov to často nezažije. Od tej chvíle so získal pred jeleňom veľký rešpekt. Keď ho stretnem, mám pocit, akoby som stál pred pánom prírody.

Ujo Paľo hovorí, že poľovníctvo mám v krvi, že som sa už tak narodil. Keď vidím nejakú zver, pochyťí ma poľovnícka triaška. Je to neopísateľný pocit! Tlak vystúpi na maximum, celý sa chvejem, ani nedýcham. Keď som si dovábil srnca na desať metrov, tak som to „predýchaval“ celý deň. A to ani nehovorím o tom, keď mi na spoločnej poľovačke vybehol z krovia diviak a nasmeroval si to rovno smerom ku mne. V tej chvíli som sa nebál, na strach nebolo času. Pokojne si prebehol povedľa. Takmer ma urazil, lebo si ma ani nevšimol. Neviem či bol v tej chvíli taký hrdina ako ja. Ved' mu išlo o chvost, ale podarilo sa mu utiecť do bezpečia.

Ujo Paľo je vlastne môj najlepší kamarát. Berie ma ako mladého poľovníka. Zoznámil ma s ostatnými a spolu ma začali brávať na rôzne poľovnícke akcie. Zúčastňujem sa na všetkých pretekoch strelcov, ale nikdy nechýbam ani na zimnom prikrmovaní. Spoznal som veľa dobrých ľudí s rovnakým záujmom ako ja. Považujú ma za seberovného. Už sa zo mňa stala samostatná jednotka. S hocikým zo združenia nemám problém ísť

nakrmiť zver. Chodievam aj na postriežky. Po dovŕšení môjho bláznivého pätnásteho roku života som mohol začať chodiť na spoločné poľovačky. Odvtedy som bol na každej, ktorú združenie zorganizovalo. Už som medzi nich úplne zapadol a aj ja som už konečne mohol začať hájiť zelenú farbu.

Dnes, po šiestich rokoch intenzívneho záujmu o poľovníctvo, som sa začal aj sám považovať za poľovníka. Nemám problém porozprávať sa so staršími druhmi, hoci niektorí z nich sú starší aj o šesťdesiat rokov. Možno je to trochu zvláštne, že mám aj takýchto kamarátov, ale musím povedať, že si s nimi dokážem lepšie „pokecať“ ako s niektorými mojimi spolužiakmi. Možno vo mne vidia seba samých, keď boli mladí. Oni sú moji učitelia lesa, za čo som im vd'ačný. Sú radi, keď vidia, že poľovníctvo nevymiera, a že má aspoň niekto z mladých v tejto zrýchlenej dobe záujem o prírodu. Zažili sme spolu už množstvo krásnych chvíľ a príhod. Majú trochu obavy ako to my mladí budeme bez nich budovať ďalej, ja sa však budem snažiť zo všetkých síl, aby mohli byť na mladú generáciu hrdí. Spolu s nimi som po lese pochodil už pekných pár stoviek kilometrov. Získal som neuveriteľné zážitky, ktoré by som doma pri počítači nikdy nemal.

Niektorí moji rovesníci ma pokladajú za čudáka, čo sa stále túla po horách. Stále sa ma pýtajú čo

v tom lese vidím, či sa tam nebojím ísť a čo ma na tom baví. Odpovedám im stále rovnako: „To sa nedá ani opísať, to musíš zažiť a cítiť v srdci. Ak to v sebe nemáš, tak sa z teba poľovník a milovník prírody nikdy nestane.“ Čudujú sa, že chodím oblečený v poľovníckom s klobúkom na hlave. Nevedia pochopiť, že s nimi nechodím von, len tak sa túlať po dedine. Napriek tomu hovoria, že sa často nudia a nemajú čo robiť. Nevedia ani to, na akú školu pôjdu, čo budú raz v živote robiť.

Ja už svoju cestu a smer mám. Je pre mňa ct'ou patriť do rodiny poľovníkov a teší ma, že môžem svojou troškou prispieť k ochrane lesa a zvierat. A preto som dnes tu, medzi

lesníkmi na SOŠL. Priznám sa Vám, že som zo začiatku mal veľké obavy, no strach a neistota pominuli, keď som zistil, že medzi mojimi rovesníkmi sú tiež takí ako ja, so „zelenou krvou“. Pri našich debatách o poľovačkách sa cítim ako v poľovníckom raji.

Jakub Badrna 1.E

Ilustrácia: Kristína Brnová, 1.E

Po noci strávenej v lietadlách a na moskovskom letisku, pristávame v kúpeľnom meste Mineralnie Vody na juhu Ruska. Oprašujem svoju (nikdy nepoužitú) ruštinu a vyjednávam taxík do 250 kilometrov vzdialenej dedinky El'brus v kaukazskom údolí rieky Baksan. Jazda taxíkom nám pumpuje konské dávky adrenalínu do krvi, šofér vylepšuje náladu kúdolmi cigaretového dymu a neznesiteľnou iránsko-irackou hudbou. Šialenou rýchlosťou míňame mesto Pjatigorsk a pred nami sa vynárajú kaukazské končiare. Cesta sa popri rieke Baksan hlboko vrezáva do nádherných hôr. Dvakrát nás kontrolujú po zuby ozbrojení ruskí vojaci. Sme v Balkarsko –

Kabardinskej republike, len kúsok od hranice s Čečenskom, v pohorí Kaukaz.

Večer sa v kempu stretávame s „vlakovou skupinou“. Majú za sebou tri dni cesty. Chystáme si veci na dvojdnový trek a prvé zoznámenie so svetom snehu a ľadu. Ráno vyrážame okolo „narzanov“, prameňov bohatierov, do doliny Irik. Z borovicových lesov stúpame na krásne zelené lúky až pod čelo ľadovca Irik, kde staviame stany a trávime noc. Ráno brodíme ľadovcovú riečku a vystupujeme až pod sedlo Terskolak vo

výške 3600 m.n.m. a až do večera zostupujeme naspäť do kempu.

Nasledujúce dni nás čaká trek cez kaukazské doliny, sedlá a ľadovce. Balíme všetky potrebné veci na prežitie na štyri dni. Batôžky sú ťažké, ale tak nám treba. Z dediny Verchnyj Baksan (po kontrole vojakmi) vystupujeme borovicovými lesmi a lúkami až k jazeru Syltran vo výške 3200 m.n.m. Výstup s ťažkými batohmi nám trvá 8 hodín- je to 1600 výškových metrov. Na brehu jazera trávime studenú noc, ale odraz ľadovcov a modrej oblohy na jeho hladine stojí za to.

Ráno balíme a v mrazivom vzduchu stúpame do sedla Syltran-Pass vo výške 3400 m.n.m a schádzame do doliny Subaši. Trošku dobrodružne brodíme dve ľadovcové riečky a po výstupe do záveru doliny, až pod čelo ľadovca, staviame stany a trávime noc vo výške 3300 m.n.m.

Ráno stúpame až na ľadovcové plató, gigantický ľadovec Džikaugenkyoz. S mačkami na nohách a naviazaní na laná postupujeme cez obrovskú ľadovú placku až do sedla Irikčat. Otvárajú sa nám nádherné panorámy na celý Kaukaz, samotný Elbrus máme ako na dlani. So sedla Irikčat vystupujeme na ľahko, bez batohov až do výšky 4200 m.n.m. pod ľavý prúd v smere výstupu na východný vrchol Elbrusu. Kocháme sa výhľadmi a potom zostupujeme do doliny Irik a bivakujeme na

malej trávinatej terase medzi skalami. Nasledujúci deň už len zostupujeme naspäť do nášho základného kempu v dedine Elbrus. Čaká nás oddychový deň – dlho spíme a koštujeme dobroty kaukazskej kuchyne.

Pred nami je výstup na vrchol Elbrusu (5642 m.n.m.). Elbrus je (hlavne v Rusku) považovaný za najvyšší vrchol Európy. Avšak (hlavne vo Francúzsku) aj Mont Blanc (4809 m.n.m.) je považovaný za najvyšší v Európe. Problém je v tom, že nie je jasne zadefinovaná hranica Európy...

Balíme a hrozivo vyzerajúcou, vŕzgajúcou lanovkou sa vyvážame do stanice Mir. Po

ľadovci vystupujeme do výšky 4200 m.n.m. k horskej chate Prijut odinacati (úkryt jedenástich). Názov dostala po jedenástich študentoch, ktorí na tomto mieste strávili kedysi dávno noc. Pôvodne tam stála pomerne veľká chata, tá však v roku 1998 vyhorela. Teraz je tam menšia chatka a na skalách nad ňou sú plechové kontajnerové búdky, v ktorých sa dá (za doláre) prespať. Jednu

máme rezervovanú a tak sa do nej súkame. Ešte pred západom slnka tréningovo stúpame po ľadovci pod Pastuchove skaly vo výške 4600 m.n.m. a po vydýchaní sa vraciame do nášho plechového bivaku.

Ráno vstávam o jednej, roztáпам sneh a varím si plnú termosku čaju s ionťákom.

S ľahkým odporom jem trochu ovsenej kaše. Je jasná noc, teplota hlboko pod nulou. Monotónny vietor pridáva mrazu na sile. O druhej vyrážam z bivaku a stúpam po strmom ľadovci smerom hore. Nie som sám, obiehajú pomerne dlhé procesie ľudí svietiacich si na cestu čelovkami. Výstup nie je technicky náročný, ale nedostatok vzduchu už je riadne cítiť. Prvé tri hodiny idem v tme a vidím len koliesko svetla mojej čelovky na ľade, dosť trpím zimou. Okolo piatej vychádza slniečko a zlepšuje mi náladu. O siedmej, po piatich hodinách výstupu, stojím na vrchole. Som 5642 metrov nad morom, je zima a veterno, ale jasno a krásne. Myslím na svojich doma. Cítim tichú, vo vnútri planúcu lásku k prírode a k horám. Toto mi nikto nevezme...

Po pár minútach na veternom vrchole začínam zostupovať a za dve hodiny som v plechovom bivaku. Balím spacák a dolu po ľadovci klesám až k lanovke. Večer trošku oslavujeme za pomoci ruských osviežujúcich nápojov...

Nasledujúce dni ešte vystupujeme na vrchol Čeget (3461 m.n.m.) a kocháme sa výhľadmi na Elbrus a protiľahlú legendárnu severnú stenu Nakra-Tau. Posledný deň nás čaká už len šialená jazda taxíkom na letisko v Minerálnych Vodách, let do Moskvy a odtiaľ do Viedne. To je už skoro doma...

Text a foto: md

STREDNÁ ODBORNÁ ŠKOLA LESNÍCKA BANSKÁ ŠTIAVNICA

VYZNAMENANÍ ŽIACI 2. POLROK ŠKOLSKÝ ROK 2011 / 2012

1. A Ing. Monika Malatincová

Kašiar Milan 1,188

Spolu v triede: 1

1. B Mgr. Darina Šemodová

Holásek Lukáš 1,313

Hučík Martin 1,5

Lokša Patrik 1,5

Madaj Matúš 1,063

Sakál Radovan 1,063

Stejskal Jerguš 1,5

Spolu v triede: 6

1. E Mgr. Jana Lavříková

Bolgárová Diana 1,063

Hoduliaková Nina 1,375

Chytilová Martina 1,063

Rovňan Marek 1,125

Tomášová Miroslava 1,375

Spolu v triede: 5

2. A Ing. František Černotka

Hronec Zdenko 1,467

Lipták Peter 1

Spolu v triede: 2

2. E Mgr. Vladimír Herda

Kremlová Miroslava Paulína 1,333

Kútna Eva 1, 357

Žitniaková Mária 1,4

Spolu v triede: 3

3. A Ing. Ján Kotlár

Baláž Filip 1,143

Dražo Július 1,357

Halaj Erik 1,429

Jusko Martin 1,286

Nosál Stanislav 1,214

Rusko Štefan 1,429

Vazan Matúš 1,462

Spolu v triede: 7

3. B RNDr. Ida Hradilová

Belička Michal 1,143

Gembec Ján 1,357

Porubiak Dominik 1,5

Priehoda Valentín 1,429

Spolu v triede: 4

3. E Mgr. Mária Smutná

Beňová Eva 1,357

Brečková Gabriela 1,357

Pustaiová Daniela 1,429

Spolu v triede: 3

4. A Ing. Katarína Gáliková

Mališ Peter 1,071

Tokoš Matej 1,357

Spolu v triede: 2

4. E Ing. Miroslav Uhrin

Bibová Veronika 1,357

Jokalová Mária 1,286

Krnáčová Jana 1,462

Nováková Norika 1,286

Spolu v triede: 4

PREHĽAD DOCHÁDZKY POĎĽA ZAMEŠKANÝCH HODÍN NA ŽIAKA

1. miesto:

4.A Ing. Katarína Gáliková 41,97

2. miesto:

3.B RNDr. Ida Hradilová 56,15

3. miesto:

1.E Mgr. Jana Lavríková 57,28

PREHĽAD PROSPECHU

1. miesto:

1.B Mgr. Darina Šemodová 2,01

2. miesto:

3.A Ing. Ján Kotlár 2,08

3. miesto:

1.E Mgr. Jana Lavríková 2,10

-vn-

Potulky starobyľou Štiavnicou 26.6.2012 a 27.6.2012

Jednotlivé podujatia a aktivity pre deti sa realizovali na 7 rôznych miestach – stanovištiach v meste Banská Štiavnica a jedným z nich bola aj BOTANICKÁ ZÁHRADA A KOLLÁROVA ZÁHRADA PRI STREDNEJ ODBORNEJ ŠKOLE LESNÍCKEJ

Pre deti boli v Botanickej záhrade a v Kollárovej záhrade pripravené rôzne aktivity: Zážitkové hry zamerané na poznávanie prírody, voňavý svet bylín, dary lesa, Jánske zvyky a tradície.

Súčasťou programu bolo aj oboznámenie sa s históriou najstaršieho dedičstva loveckej kultúry – sokoliarstva. Žiaci našej školy v dobových kostýmoch oboznámili deti s tajomným svetom dravcov a uvideli ukážky ich voľného letu. Pre deti I. stupňa sa celá ukážka odohrávala formou rozprávky – Sokoliarske kráľovstvo.

Foto: Petra Kyjovská

<http://www.banskastiavnica.sk/navstevnik/2220-pozvanka-potulky-starobyľou.html>

Moje prvé dojmy v Banskej Štiavnici

1.E Dominika

Utorok. Pre niekoho obyčajný deň, pre mňa druhý deň na strednej škole. Prebehol ako voda, pretože sme sa ešte len oboznamovali so školou a jej pravidlami. Našťastie večer bol voľný a konečne nastala chvíľka ničnerobenia. Kamarátka z vedľajšej izby oznámila, že si môžeme zahrať stolný tenis. Neváhala som a šla dať spolubývajúcim avízo. Súhlasili. Príprava nám zabrala pár minút a zrazu sme ocitli celé očarené v stolno-tenisovej miestnosti. Nečakali sme, že uvidíme nádherné kresby a citáty, ktoré nás chytia za srdce.

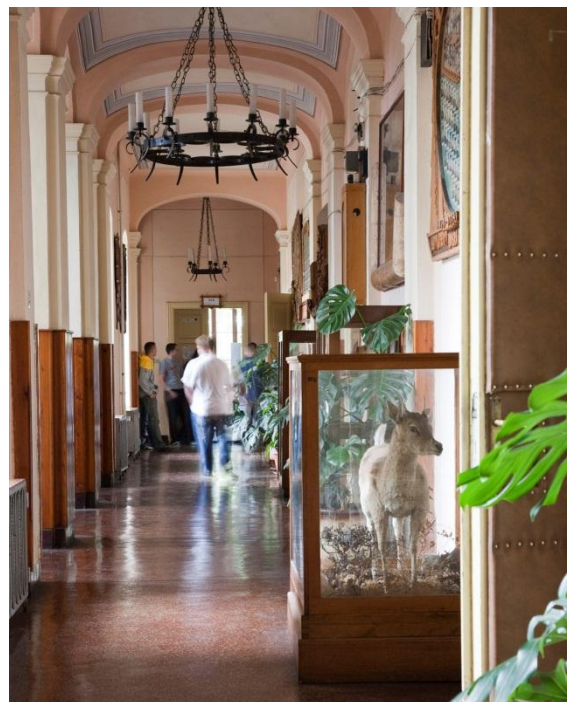
Dlho sme sa nerozplývali, pretože to nebol cieľ našej cesty. Nehrali sme ani desať minút a do miestnosti vošiel vysoký blondiak so slovami: „Môžeme si neskôr s kamarátmi zahrať?“ Moja odpoveď bola: „Áno, v pohode o nejakých pätnásť minút.“ Avšak chlapci šikovníci prišli ani nie po minúte. Usadili sa na gauč a sledovali „napínavú“ hru. Perfektne sme sa zabavili a nasmiali. Občas som myslela,

že chytám kríče. Vystriedali sme „tímy“, ale čo je hlavné, spoznali sme super ľudí. Takéto večery sa začali opakovať čoraz častejšie, pričom som zabúdala na

každodenné povinnosti. Neprešiel deň, aby sme si nevolali a nedohadovali sa na večer.

Bolo nám super, ale čas ubehol, ani som sa nenazdala a bol presne mesiac, čo sa mojím druhým domovom stal internát. V škole som si rýchlo zvykla na všetko, ale hlavne na spolužiakov, s ktorými sme

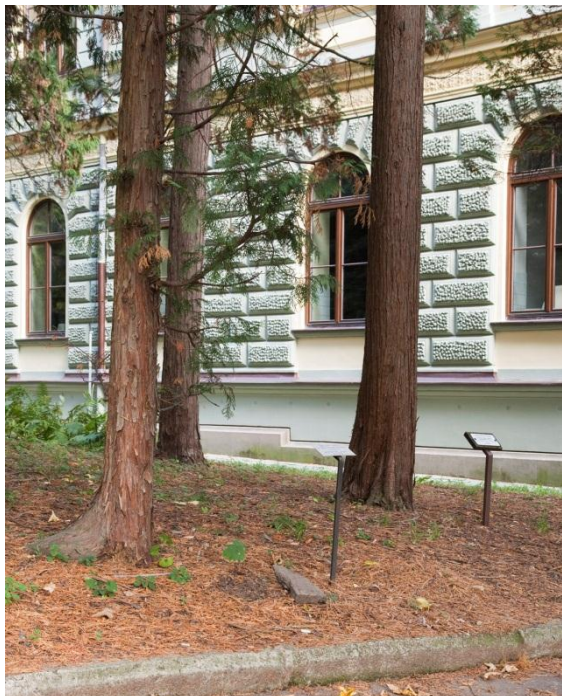
vytvorili jeden skvelý kolektív. Keby nenastal jeden problém! Učenia sa nakopilo a moje známky nabrali nevídanú pestrosť. To ma donútilo radikálne prehodnotiť situáciu a na istý čas sa vzdať toho, čo mám rada a začať sa učiť. Dúfam, že týmito pár riadkami robím niečo nielen pre seba, ale aj pre tých, ktorí si myslia, že študentský život je len o zábave. Za toto všetko sa chcem poďakovať jednej osobe, vďaka ktorej sa začínam „odrážať od dna“. Škoda, že ju nemôžem menovať, ale som si istá, že ona to vie.

Dominika Raffayová 1.E

obrázok: <http://honey-xoxo.over-blog.de/article-keine-zeit-75893584.html>
http://www.allesgelingt.de/blog/prufungsvorbereitung_lernen_am_letzten_tag_vor_der_prufung_oder_klausur.html

1.E Peter

Skončili sa prázdniny a nastúpil som do 9. ročníka základnej školy, v ktorom sa vypisujú prihlášky na stredné školy. Rozhodoval som sa medzi dvoma školami. Pozitívna odpoveď mi prišla zo Strednej

priemyselnej stavebnej školy v našom meste, ale aj zo Strednej školy lesníckej v

Banskej Štiavnici, o ktorú som mal predsa len väčší záujem.

Rozhodla láska k prírode a vybral som si odbor lesníctvo- krajinná ekológia. Druhého septembra 2012 som nastúpil na školský internát Strednej odbornej školy lesníckej v Banskej Štiavnici. V ten deň sme spoznali aj pána riaditeľa, triednu pani profesorku, pána vychovávateľa a niektorých profesorov. Prvý deň na školskom internáte bol viac menej zoznamovací. Som veľmi spokojný so svojimi spolubývajúcimi, ale aj s izbou na ktorej sme ubytovaní. Ráno 3.septembra sme sa presunuli z internátu do školy, v ktorej sa konalo slávnostné otvorenie nového školského roku. Úvodné slovo mal pán riaditeľ, v ktorom okrem iného privítal aj nás, žiakov prvých ročníkov. Po slávnostnom otvorení sme sa presunuli do tried. V triede sme sa zoznámili aj s ostatnými spolužiakmi. Predstavila sa nám aj naša triedna pani profesorka

Mlynáriková, ktorá nás bližšie oboznámila s predmetmi ktoré sa budeme učiť. Pribudlo nám aj niekoľko nových odborných predmetov, ktoré budeme musieť zvládnuť. V škole máme na výber aj rôzne záujmové krúžky. Páčia sa mi dravce, a preto som si vybral sokoliarsky krúžok.

Pevne verím, že v škole ktorú som si vybral sa mi bude po celé štyri roky dariť.

Peter Gereg, 1.E foto Ulrike Schmid

Moje prvé dojmy v Banskej Štiavnici

1.B Viktor

Uplynul nám čas voľna. Pre niektorých čas ničnerobenia a oddychu, pre iných čas brigád a zárobkov. Prežil som krásne dva mesiace a načerpal silu do nového školského roka, ktorý bude určite v mnohom iný ako tie predošlé.

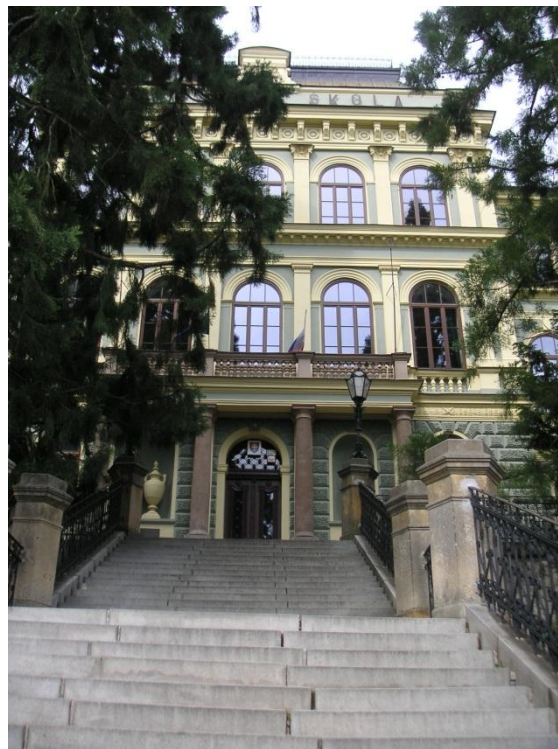
Môj prvý deň na internáte bol jedným slovom povedané kritický. Nebol som zvyknutý na nové prostredie. Pätnásť rokov som žil doma a zrazu som sa zo dňa na ocitol niekoľko sto kilometrov od rodiny. Nikoho som nepoznal a moja prvá otázka bola, či tu vôbec štyri roky vydržím. Keď som prišiel na izbu, sadol som si na posteľ a pomyslel, ako to mohlo prebehnúť tak rýchlo. Ešte nedávno som behal s kamarátmi po meste, bicykloval sa, tešil som sa, že budem siedmak a zrazu som sa ocitol tu, v cudzom meste, medzi neznámymi ľuďmi. Začalo sa mi cnieť po domove. V tej chvíli som však sám sebe dal záväzok, že keď som si vybral túto školu, tak sa k tomu musím postaviť odvážne a zdoať to.

Pre lesnícku školu som sa rozhodol preto, lebo sa zaujímam o prácu v lese a

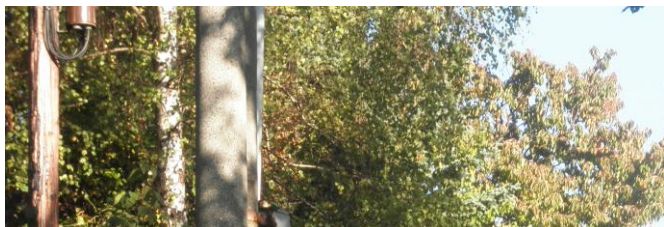
o poľovníctvo, ktoré ma nesmierne baví. Chcel som sa sem dostať od detských čias. Keď som dostal papier, že ma prijali, bol

som neuveriteľne šťastný, ale zároveň som sa aj bál, ako to budem zvládať. Keď som prvýkrát uvidel majestátnu budovu lesníckej školy, roztriasli sa mi koléná, lebo zrazu som si uvedomil, že je to bude na nasledujúce štyri roky môj nový domov. Celou cestou do školy som vnímal jej krásu. Obrovská brána, schody, ktoré viedli až ku dverám a ešte k tomu tá nádherná atmosféra spojená s kvetmi, stromami a inými ľuďmi ma ohromila.

Prvý dojem bol skvelý. Keď som vstúpil do triedy bolo tam neuveriteľné ticho a každý sa po sebe pozeral. Onedlho sa to zmenilo a pomaličky sa z nás stáva sme jeden veľký kolektív. Najviac sa tešíme na prax, ktorá bude príjemným spestrením teoretického štúdia v nasledujúcich ročníkoch. Som veľmi rád, že môžem byť práve tu a zbierať nové vedomosti a zručnosti.

Viktor Ondrejka 1.B, foto -vn-

Beh jesene 2012

Začal sa krásny, slnečný deň ako každý iný. Opäť sme museli vstávať do školy a plniť si svoje školské povinnosti.

Po návrate sme svoj čas strávili netradične tým, že sme sa zúčastnili Behu jesene pod Kalváriu, ktorý zorganizovali naši vychovávatelia. Zúčastniť sa mali všetci prváci. Aj napriek tomu, že sa niektorým nechcelo, účasť bola veľká. Po príchode na miesto nás naši vychovávatelia rozdelili do dvoch skupín - silnejší súťažiaci s lepšou kondíciou, čiže dievčatá, mali kratšiu trasu. Slabší a lenivejší súťažiaci, teda chlapci, behali dlhšiu trasu. Po odštartovaní sme začali bojovať s ťažkou trasou, ktorá bola kopcovitá, skalnatá a hrboľatá. Javila sa nám ako bežné cesty na Slovensku. Povzbudzovalo nás nádherné prostredie. Stromy boli krásne sfarbené do rôznych odtieňov zlatej a červenej. Lúče slniečka im dodávali zvláštny lesk. Toto všetko nám dodávala silu úspešne dôjsť do cieľa. Ani

sme sa nenazdali a videli sme cieľ, kde nás čakali naše pani vychovávateľky.

Z kategórie silnejších súťažiacich dobehli do cieľa prví:

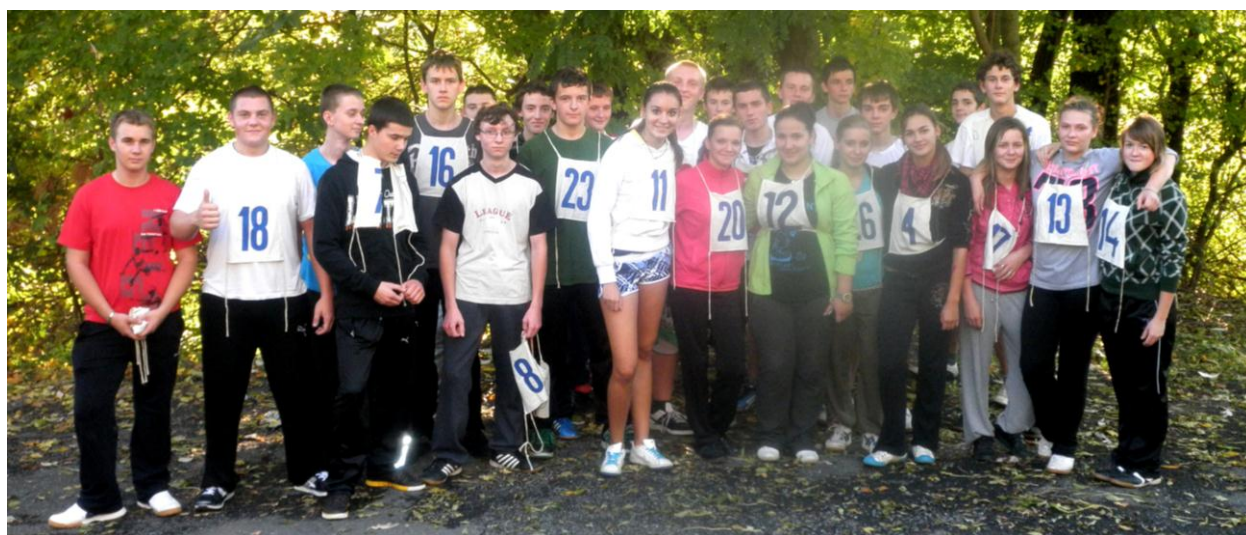
1. Alžbeta Dolniaková
2. Terézia Vargová
3. Zuzana Kováčiková

Z kategórie slabších súťažiacich dobehli do cieľa prví:

1. Tomáš Kicko
2. Dominik Gretsch
3. Marcel Ferenc

Súťažiaci, ktorí sa umiestnili získali super cenu, a to pizzu pre každého. Tí súťažiaci, ktorí sa neumiestnili boli ocenení sladkou odmenou. Za krásne a príjemné prežitie tohto dňa ďakujeme vychovávateľom.

K. Orovčíková D. Bubelínyová 1.E, foto I. Hradilová

Cezpoľný beh

Som človek, ktorému šport prirástol k srdcu už od malička a som s ním spätá až doteraz. Ešte na základnej škole som hrávala súťažne za žiakov futbal. Bývali to ťažké a náročné tréningy s chlapcami.

Tréner ma vždy chválil za moju vytrvalosť, čo moju snahu posúvalo dopredu. Neostalo to však len pri futbale, ale svoju pôsobnosť som rozptýlila aj na basketbal a hádzanú, s ktorými som do dotiahla až do krajských kôl. Strašne ma baví aj ľadový hokej a korčuľovanie. Odkedy som na strednej škole, už nie je na šport toľko času, a preto sa aspoň môžem tešiť na telesnú výchovu.

Nedávno sme absolvovali beh na 12 minút v botanickej záhrade. Z dievčat som mala odbehnutých najviac kôl. Možno aj preto bol za mnou pán profesor Brnčo, náš telocvikár, a navrhol mi, či by som nešla reprezentovať našu školu v cezpoľnom behu. Mala som trochu obavy, pretože ešte nikdy som neskúšala vytrvalostný beh, ale nakoniec som súhlasila. Akciu organizovalo Centrum voľného času v Banskej Štiavnici dňa 25.9.2012. Bolo to obvodné kolo a usporiadáva sa už tradične

každý rok. Na miesto konania pri Komorovskom jazere sme šli s pánom profesorom autom. Po krátkej rozcvičke sme dostali štartovné čísla a postavili sa na štart. Srdce mi búchalo od napätia, ale keď mi v ušiach zaznel výstrel zo štartovnej pištole, myslela som už len na trať. Terén bol dosť náročný, bežali sme do kopca, po ceste, aj po lúke. Celá trať bola vyznačená uviazanými farebnými stužkami. Beh bol dlhý asi 3km a pozostával z dvoch kôl. Prvé bolo v pohode, ale keď som bežala druhé kolo, musela som siahnúť až na dno svojich síl. V duchu som si hovorila „musím vydžať, musím vydržať“... V ušiach mi zneli melódie mojich obľúbených pesničiek. Často mi práve hudba pomáha prekonávať extrémne situácie. Vynaložené úsilie stálo za to. Skončila som na druhom mieste z dievčat v kategórii študenti stredných škôl. Dostala som diplom, prijala gratulácie. Pán profesor neskrýval radosť, pretože nečakal taký úspech.

Na druhý deň mi síce stuhli svaly, „svalovka“ ma neobišla, ale nevnímala

som ju, pretože som bola hrdá na to, že som úspešne reprezentovala našu lesnícku

školu v cezpoľnom behu.

Alžbeta Dolniaková, 1.E foto Pavol Brnčo

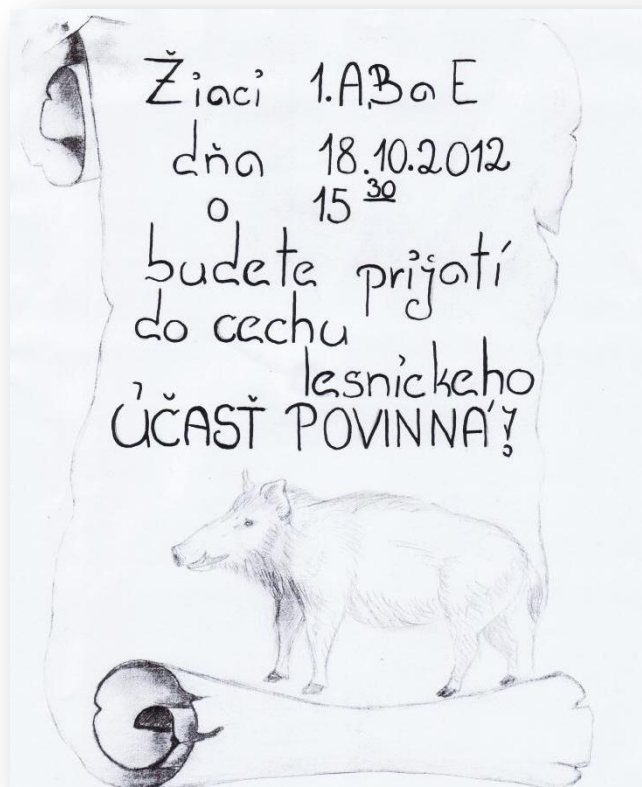
IMATRIKULÁCIE

18. október 2012 - na tento dátum dlho nezabudne žiaden z prvákov. Aj tento deň sa začal tak ako každý iný. Ráno na internáte zhon, potom raňajky a škola. Stačil však jediný pohľad na vystresované tváre prvákov, a hneď bolo všetkým jasné, že dnešok neprebehne až tak hladko ako by sa predpokladalo.

Počas vyučovania sme sa každej dôveryhodnej osoby pýtali, čo nás dnes čaká. Lenže, buď nevedeli, alebo nepovedali. Na poslednej hodine, keď už mnohých z nás chytali infarktové stavy, sme s obrovskou radosťou prijali správu, že môžeme ísť na internát.

Na intráku sme sa rýchlo prezliekli a pozorne sledovali čo sa deje na chodbe. „Cigánky“ sa premávali hore-dolu a každého nenápadne vyťahovali von

z izieb. Nikto neunikol náteru na tvári v podobe lekváru, boxu na topánky či temperových farieb. Aby toho nebolo

málo, celý proces sa zopakoval ešte raz v telocvični. Našej pozornosti neuniklo, že chlapci boli v tomto smere pomerne dosť „odfláknutí“. Samotné imatrikulácie začali príhovorom pána lesníka a oboznámenie sa s programom, ktoré zavŕšilo obhadzovanie sa s vajcami. Úlohy, ktoré nám boli pridelené boli naozaj rôznorodé

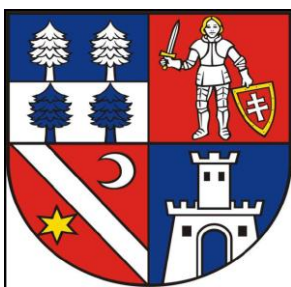
– lízanie pudingu z plienky, tancovanie gangman style, fúkanie múky na tvár potretú medom či napodobňovanie besnej líšky. Na záver sme dostali gaštany

a imatrikulačné listy, ktoré boli oficiálnou vstupenkou do študentského života na lesníckej škole.

Zamazaní a unavení sme sa vrátili na izbu, kde sme sa horko-ťažko poumývali a rýchlo bežali s našimi „krstnými“ na večeru, po ktorej sme sa vytratilí do nočného mesta. Každý z nás iným smerom v ústrety novým zážitkom.

Kristína Csontosová 1.E, foto I. Hradilová,
ilustrácia Gabriela Brečková 4.E

EURÓPSKY DEŇ JAZYKOV

Motto EDJ "S jazykmi dokážeš viac."
Stredná odborná škola lesnícka
Banská Štiavnica

Európa oslavuje dňa 26. septembra svoju jazykovú rôznorodosť. Cieľom Európskeho dňa jazykov, ktorý od roku 2001 každoročne organizuje Rada Európy, je podporovať štúdium cudzích jazykov vo všetkých vekových skupinách a zdôrazniť význam jazykovej rôznorodosti. EÚ každý rok vynakladá viac než 30 miliónov eur na jazykové vzdelávanie.

Európsky deň jazykov je oslava jazykovej rozmanitosti v Európe a podpora občanov pri osvojovaní si väčšieho počtu jazykov. V celej Európe

sa konajú akcie, ktoré sa snažia ľudí povzbudiť k štúdiu nového jazyka alebo k zlepšeniu už nadobudnutých jazykových schopností. Štúdium jazykov pomáha nielen pri dorozumení medzi ľuďmi, ale prispieva aj k prekonávaniu interkultúrnych bariér. **V čoraz viac sa globalizujúcej spoločnosti znamená ovládanie cudzích jazykov väčšie šance na prácu, na štúdium, na lepší život vo vlastnej krajine i v iných kútoch sveta.** Pri príležitosti EDJ sa žiaci našej školy mohli zapojiť do vedomostného kvízu, ktorý preveril ich vedomosti v tejto oblasti.

http://www.reic.sk/index.php?option=com_content&view=article&id=121:26-september-europsky-de-jazykov-&catid=1:aktuality&Itemid=1

Víťazi kvízu v 1.E
Dominik Gretsch, Júlia Kašiarová,
Ján Gedelovský, Klaudia
Záchenská, Martina Kršiaková,
Lucia Slamková, Peter Černický

Vítězi kvízu v 1.A
Pavel Grnáč, , Alex Csolti, Matej Bródy, Lukáš Paulík

Vítězi kvízu v 1.B
Tomáš Pichler, Viktor Ondrejka, Marián Malček, Tomáš Lehocký, Jakub Vodenský, Tomáš Rešutík

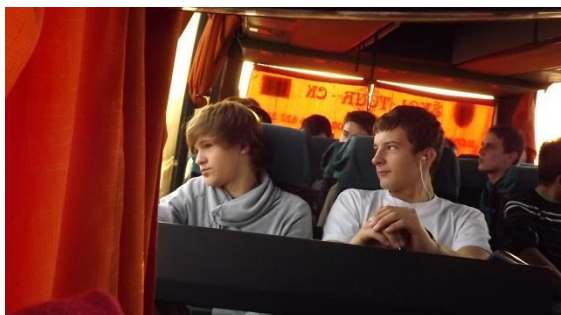
Vítězi kvízu v 2.E
Patrik Balog, Gabriela Tomášová, Diana Bolgárová, Kristína Tonhajzerová, Nina Hoduliaková, Dávid Pizovka

Text a foto: -vn-

VÝLET DO VIEDNE

Dňa 23. októbra 2012 v utorok som sa zúčastnila výletu do Viedne, hlavného mesta Rakúska. Niektorí z nás tam neboli po prvýkrát. No pre mňa to bolo výnimočné tým, že som bola prvý raz za hranicami Slovenska.

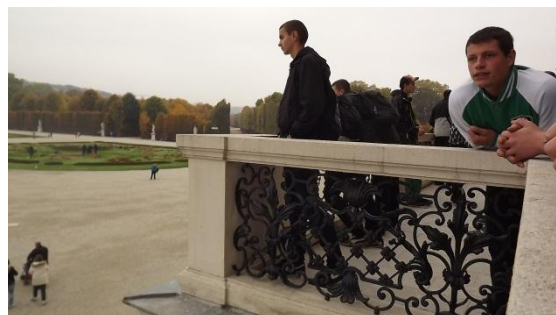
Cesta do Viedne bola dlhá a vyčerpávajúca, no napriek tomu vôbec neľutujem, že som šla. Mnoho z nás po ceste zaspalo. Ja ako inak som bola medzi prvými. Takmer nič si z cesty nepamätám, len to, ako sme zastali na čerpacej stanici a všetci utekali von z autobusu, aby sa mohli osviežiť.

Po príchode som bola očarená krásnymi pamiatkami a veľmi ma zaujal spôsob dopravy. Áno je pravda, že Rakúšania majú osobné autá, autobusy, trolejbusy ako každý iný štát. No sú výnimoční tým, že majú koče, ktoré ťahajú kone. S jedným koníkom som sa aj

odfotila. To ste ma mali vidieť! Bola som šťastná ako malé dieťa. Navštívili a videli sme mnoho zaujímavých pamiatok a exponátov. No najviac ma zaujala koniarska škola, ktorú som veľmi chcela

vidieť. Síce sme nemohli ísť dnu, no aj tak ma to veľmi fascinovalo. Raz som pozerala v televízii dokumentárny film o tejto škole a pamätám si, že sa tu chovajú výlučne lipicany. Lipicany sú kone, ktoré sa rodia úplne čierne a po dovŕšení dvoch rokov sa premenia na nádherné biele kone.

No nebolo to samozrejme jediné čo ma očarilo. Sedieť v kostole, v ktorom sa vydávala princezná Sisi, bol pre mňa veľký zážitok. Boli sme aj v obrovskom a podľa

môjho názoru trochu nudnom múzeu. Obrazy ma nijako extra no nezaujali. Moje dve spolužiačky sa chceli odfotiť s jedným obrazom, ale omylom sa ho jedna z nich

dotkla. Bola to sranda, lebo ja som zo začiatku ani nevedela, čo sa deje. Len začalo pípať poplašné zariadenie a všetci

odtiaľ odišli. Čo iné som mala robiť, musela som odísť s nimi.

Po absolvovaní všetkých dôležitých pamiatok sme dostali rozchod. Rozprchlí sme sa na všetky možné strany a šli nakupovať. Spoločnosť mi robila Martinka Chytilová. O štvrtrej sme sa mali stretnúť na námestí pri dóme sv. Štefana. Cestu

domou si tiež takmer vôbec nepamätám, pretože som od únavy zaspala. No pamätám si, ako mi začal pípať mobil, keď som prišla na Slovensko.

Doma som všetko vyrozprávala mamke, ockovi a aj mojím dvom bratom. Viedeň bola krásna a zaujímavá, len dúfam, že ju ešte niekedy uvidím v plnej kráse.

Kašiarová Júlia 1.E, foto: Kristína Csontosová

ŠÍPKY

Jedno krásne, slnečné poobedie sme sa spolu s pani vychovateľkou Hradilovou vybrali na šípky. Účasť bola menšia, pretože väčšina z prihlásených bola na výlete vo Viedni. Šípky sú výnimočné v tom, že sú bohatým zdrojom vitamínu C a dá sa z nich uvariť zdravý čaj a chutný lekvár.

Prechádzali sme sa krásnymi lúkami a lesmi, hľadali šípky a rozprávali zážitky z prírody. Zo začiatku nás to nebavilo, lebo šípok bolo málo a pri zbieraní nás pichali trne. Ako sme blúdili lesom našli sme krásne veľké hríby. Všetci sme sa im

potešili. Hneď nám to naštartovalo pozitívne myslenie a chuť do ďalšieho hľadania. Keď sme nazbierali plný košík

šípok a hríbov, pomaly sme sa vracali na internát. Cestou sme sa rozprávali a tešili z týchto nádherných úlovkov, ktoré sme si dôkladne pofotili. Všetko čo sme našli

v prírode využijeme. Z húb si spravíme výbornú a hlavne chutnú praženicu. Zo šípok sme si uvarili vynikajúci lekvár, ktorý nám veľmi chutil.

Týmto sa skončil krásny deň strávený v prírode s dobrou spoločnosťou. Naučili sme sa, ako máme zbierať šípky a hlavne variť lekvár.

Poradíme vám ako máte robiť chutný šípkový lekvár:

Najprv si očistíme šípky tak, aby sme ich zbavili okvetia. Dáme ich do hrnca s vodou a necháme zovrieť. Po zovretí šípky zmäknú a môžeme mixovať. Podľa potreby pridáme vodu. Po rozmixovaní ich necháme postáť 10 -15 minút a celý pro-

ces zopakujeme. Zoberieme si čistý hrniec a sitko, cez ktoré ho budeme pretláčať. Po pretlačení nám v hrnci zostane čistá dreň, ktorú prisladieme cukrom podľa svojej chuti, privedieme do varu a dáme do pohárikov. Pre istotu vysterilizujeme, aby dlhšie vydržal.

K. Orovčíková D. Bublíniová 1.E,
foto I. Hradilová

PRAJEME VÁM DOBRÚ

CHUŤ!

Obrázky: http://www.moda.sk/Kategorie/Zdrave_maskrtenie/20071126_Sipkove_Mlsani.html,
<http://baryllis.blog.cz/0805/ruze-sipkova>

PRÍBEH JEDNÉHO „LOOSERA“

Už na základke ma triedna zhodnotila ako debila, ktorý je predurčený na kariéru murára a to sa so mnou tiahlo až do deviatky. Bol som...Ako to vraví moja dcéra? „Looser?“... Lenže, prešlo pár rokov a je zo mňa celkom iný človek. Ľudia si ma vážia, volajú ma na konferencie, píšem do rôznych odborných i laických časopisov, robím speakera, prednášam, hodnotím projekty, s priateľmi zakladám vlastnú školu, rozbieham s jedným bláznom iniciatívu iní-alternatíva k rutine (www.ini.sk) a dokonca mi čochvíľa vyjde rozprávková knižka. Predstavte si tú absurditu. Triedny hlupák a „outsider“ sa stane uznávaným, váženým a úspešným človekom. Svet je celý naruby!

„Ako je to možné?“ spýtal by sa jeden. Nuž, stalo sa to celkom náhodou a neplánovane. Vo svojom voľnom čase som organizoval rôzne športové a kultúrne podujatia, realizoval som s deckami všakovaké akcie a výlety, hľadal cesty, ako decká zaujať netradičnými prejavmi počas vyučovania i mimo neho. Všetky tie

vyššie spomínané aktivity rozvíjali moje **komunikačné a prezentačné schopnosti**, tiež ma nútili **efektívne pracovať s ľuďmi a organizovať ich prácu**, aby sme všetko stihli (čo sa nám prirodzene nie vždy podarilo :), oprášil som svoju detskú fantáziu a prezliekol ju do odevu s názvom **kreativita**, no a napokon to hlavné, naučil som sa **motivovať seba i druhých**, aby sme ako **tím**, v konečnom dôsledku podali nadľudské výkony. A dnes som tým, kým som ;)

Prečo vám toto všetko rozprávam(píšem)? Lebo práve tie zručnosti, ktoré som ja získal v bežnom živote, máte vy možnosť nadobudnúť v rámci národného projektu KomPrax – Kompetencie pre prax (www.komprax.sk). Pravdepodobne tajne dúfam, že vás môj príbeh bude inšpirovať...Držím vám všetkým palce... (Sem si dopíšte svoj vlastný príbeh)...

adios

Mgr. Dávid Králik

Autor v minulosti viedol kampaň „Uznanie“ v rámci národného projektu KomPrax – kompetencie pre prax, momentálne pracuje na vytvorení siete kvalitnejších stredných škôl.

A práve Iuventa je miesto, kde ťa podporia!

„Podporujeme mladých ľudí, aby poznali, vedeli a mohli využívať príležitosti pre kvalitnejší život.“

Misia IUVENTY

IUVENTA – Slovenský inštitút mládeže je štátna inštitúcia priamo riadená Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu SR. Svojmu modernému smerovaniu vďaka v mnohom Európskej únii. Venuje sa predovšetkým práci s mládežou mimo školského a rodinného prostredia a snaží sa o výchovu aktívnej

mládeže, ktorá bude raz schopná uplatniť sa v budúcom živote. Svojimi programami dáva množstvo rôznych príležitostí pre mládež talentovanú, cestovania chtivú alebo štúdiá žiaducu. Jednoducho povedané: **IUVENTA** sa zaujíma o to, čo mladí ľudia potrebujú a následne pracuje na tom, aby vedeli o možnostiach ako to

dosiahnuť. Cieľovou skupinou **IUVENTY** sú mladí ľudia vo veku od 13 do 30 rokov **IUVENTA** je jedinou štátnou inštitúciou v našej krajine, ktorá sa venuje práci s mládežou. Samozrejme spolupracuje s centrami voľného času a mimovládnyimi organizáciami a oslovuje v niektorých programoch a projektoch priamo aj školy. Do povedomia študentov sme by chceli dostať tri hlavné projekty, ktoré zastrešujeme a do ktorých sa môžu zapojiť aj Vaši študenti.

Aktuálny projekt **IUVENTY** – KomPrax (Kompetencie pre prax) sa snaží zlepšiť kompetencie mladých ľudí, ktoré nenadobudnú počas školskej dochádzky. Mladí ľudia priamo tvoria a organizujú malé projekty, v ktorých si precvičia svoje schopnosti, mnoho sa naučia a robia niečo prospešné pre svoje okolie. Tým sa môžu výrazne posunúť ďalej aj pri hľadaní si zamestnania a vôbec pri uplatnení sa na trhu práce.

Všetky bližšie informácie nájdete na www.komprax.sk alebo na interaktívnej FB stránke: <http://www.facebook.com/komprax>.

Asi „najeurópskejším“ zo všetkých programov či akcií je práve Mládež v akcii. Bol zriadený Európskou komisiou, Európskym parlamentom a členskými štátmi Európskej únie a je určený mládeži od 13 – 30 rokov, predovšetkým však

mladým ľuďom vo veku od 15 do 28 rokov a zameriava sa na podporu aktívneho občianstva mladých ľudí, povzbudenie tolerancie medzi mladými ľuďmi, podporenie vzájomného porozumenia mladých ľudí atď. Na stránke www.mladezvakcii.sk si nájdete všetky informácie o tomto projekte a v prípade záujmu Vám veľmi radi poradíme aj na FB stránke

<http://www.facebook.com/mladezvakcii>.

Posledný projekt, ktorý spomenieme v tomto úvodnom článku o našej inštitúcii je Eurodesk - európska informačná sieť, ktorá poskytuje nielen informácie, ale aj rady pre mladých ľudí a tých, ktorí sa mladým venujú. Eurodesk poskytuje informácie o možnostiach získania finančných prostriedkov na vzdelávacie, voľno časové aktivity či stáže. Informuje o aktuálnych výzvach, súťažiach, návodoch ako sa k týmto aktivitám dostanete. A ako sa dostanete k Eurodesku? Všetky informácie sú poskytované bezplatne, na základe telefonickkej, písomnej alebo elektronickej žiadosti. Niektoré z informácií môžete nájsť priamo na www.eurodesk.sk alebo na www.eurodesk.eu.

IUVENTA – Slovenský inštitút mládeže skrýva v sebe obrovský potenciál. Potenciál organizácie, ktorá je tu predovšetkým pre mladých ľudí a tých, ktorí s nimi pracujú. V maximálnej možnej miere pracuje na tom, aby mládež poznala svoje možnosti a efektívne ich vedela využiť. Zastrešuje projekty, programy, pomáha mladým cestovať za poznáním, získavať zručnosti potrebné pre prax a teda aj ich neskoré uplatnenie na trhu práce a nevynecháva ani skupinu talentovaných ľudí.

Oddelenie vzťahov s verejnosťou
IUVENTA - Slovenský inštitút mládeže
www.iuventa.sk

MOJA TRIEDA

2.B

Rozhodol som sa opísať triedu 2.B, ktorej súčasťou som aj ja. Síce sme v školskom roku 2011/2012 skončili ako trieda s najlepším prospechom, s dochádzkou je to už trochu horšie. Aj keď nesídlime

primo v hlavnej budove lesníckej školy nemám pocit, že by sme aj tak neboli neustále v centre diania. Prevažná väčšina z nás pochádza zo stredného Slovenska, ale nájdu sa tu aj takí, ktorí pochádzajú z ďalekého východu. Netrvalo ani mesiac a vytvorili sme skvelý kolektív, ktorému to

„klape“ aj na školskom internáte. Každý kto príde medzi nás rýchlo zistí, že medzi

nami panuje dobrá nálada a humor. Keďže každý z nás sa pokladá za inteligentného, predpokladám, že si nás vďaka našej chuti do učenia obľúbila väčšina profesorov.

Matúš Madaj 2.B

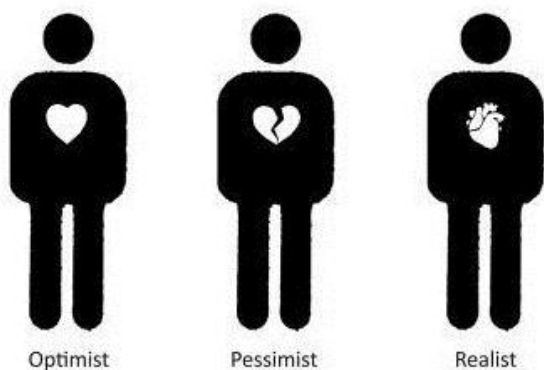
Najviditeľnejším znakom 2.B, do ktorej chodí sedemnást chlapcov, je lenivosť. Zopár z nás je síce takých, ktorí „zachraňujú“ situáciu, keď ostatní len sedia a rozprávajú sa v laviciach. Počas vyučovania prevláda v triede ospalosť a letargia. Málokomu by sa chcelo večer ísť skoro spať, keď na internáte panuje dobrá nálada. Po obede je to s nami ešte horšie, pretože nás profesori uspávajú svojím nudným výkladom. Asi najväčšiu radosť nám vie urobiť zvonček, ktorý nám oznamuje, že sa

blíži chvíľka odpočinku. Zvykneme si ju spríjemniť dobrou hudbou, ale niekedy aj okoreniť poriadnou hádkou, kedy sa navzájom obviňujeme kto komu ukradol pero alebo bombičku. Tento stav však zvyčajne netrvá dlho, lebo každý z nás je vo svojej podstate nekonfliktný typ. Ved' sme predsa lesáci a nebudeme sa hádať kvôli hlúposti!

Tomáš Kollár 2.B

Foto: Darina Šemodová,
Eduard Majer, 2.B

Aký som? Čo sa mi na mne samom páči a čo by som na sebe chcel zmeniť? Je veľmi ťažké odpovedať si na tieto otázky. Človek totiž rád posudzuje iných, no o sebe, hlavne o svojich negatívach, nechce ani vedieť. Nie som ani optimista, ani pesimista, skôr sa vidím ako realista. Pokladám sa za človeka,

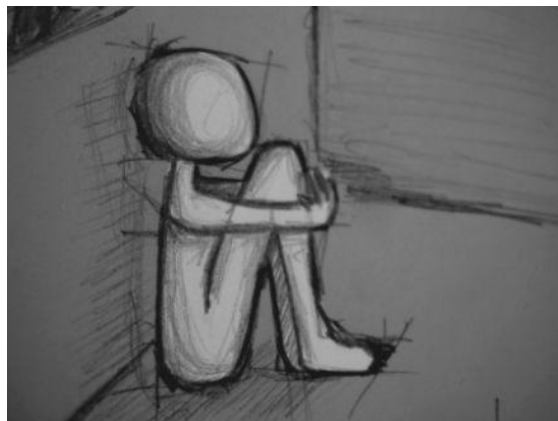
ktorý má vyhradené ciele a podriaďuje im svoje konanie. Za svojím cieľom si idem ako besný nech je prekážka akákoľvek. V rodine a v kolektíve sa snažím byť spravodlivý. Nemám rád pretváрку, ale ťažko mi padne niekoho otvorene kritizovať, obzvlášť ak je to starší človek. Som skôr introvert, ktorý nerád rozpráva o svojich problémoch. Keď príde problém nikdy nekonám hneď, ale najskôr porozmýšľam ako ho zdolám. Ak v niekom

nájdem dobrého priateľa, ochotne si vypočujem jeho názory na moje konanie. Mojm najväčším vzorom je Scott Adkins, ktorý sa v živote dokázal presadiť sám bez cudzej pomoci, a preto si ho veľmi vážim. Už od

malička tvrdo trénoval a stal sa z neho špičkový bojovník. V živote sa riadi svojím vlastným krédom: „Cesta k sile a moci vedie cez vlastné utrpenie.“

Voľný čas trávim s kamarátmi, ktorých

rovnako ako mňa fascinujú motorky. Radi sa na nich spoločne vozíme a spoznávame okolie. Mojou veľkou vášňou je posilňovanie. Taktiež mám rád hudbu, ale musí byť slovenská, aby som jej rozumel. Z textov si vyberám motiváciu do života. Viem, že mám pevnú vôľu, ak mám pred sebou nejaký cieľ, dokážem zaktivizovať všetky svoje sily na jeho dosiahnutie. Nemám rád ľudí, ktorí nevedia čo v živote chcú dosiahnuť, neveria si, v každom vidia nepriateľa a žijú len preto, aby druhým mohli kaziť náladu. Takých je najlepšie nevnímať si, no neslobodno nimi opovrhovať. Mali by si však konečne uvedomiť, že keby celý svet bol ako oni, dodnes by sme žili v jaskyni pri sviečkach.

Usilujem sa byť presný a zodpovedný za svoju prácu. Môj dedo mi raz povedal: „Patrik, rob vždy tak, aby si sa nikdy a pred nikým nemusel za svoju prácu hanbiť.“ Snažím sa byť jemný a ohľaduplný k prírode. Mám bohatú fantáziu, rozsiahle predstavy a veľa snov, len škoda, že to čo si naplánujem sa nie vždy splní. Myslím si o sebe, že som úplne obyčajný človek. Mám svoje dobré aj tienisté stránky, a ako každý, i ja by som sa chcel v budúcnosti tých horších vyvarovať. Treba cestovať do svojho vnútra a tam spoznávať celý svet. Veď nie nadarmo sa hovorí: „Počúvaj svoje srdce, tam je šťastia viac než dosť!“

Patrik Štefanka 2.B

Obrázky: <http://wissen.dradio.de/persoennlichkeit-extro-und-introvertiert>
<http://feralxdusk.blogspot.sk/2011/09/optimist-pessimist-realist.html>
http://fr.wikipedia.org/wiki/Scott_Adkins

Závislosti

Nikdy neber drogy,
droga ť'a ničĕ.
Ak ju vezmeš,
tak budeš zlyj.

Ja som proti drogám,
bud' te aj vy.
Radím vám dobre,
bud' te inteligentní.

Bud' proti tomu,
vyhýbaj sa im.
Pi radšej vodu
a budeš in.

Heroin, koks a iné drogy,
tak to sú vážne hlúpostičky.
Zabíjajú ľudi až do kostičky

Je veľa kampaní zameraných proti nim.
Spolupracuj s nimi a skonči s tým.

DANIEL HORVÁTH, 1B
ILUSTRÁCIA: JAKUB VODENSKÝ, 1.B, JAKUB BADRNA 1E, ANTON ČÍK, 1E

Závislosti naše každodenné

DRUGY

sú látky po užití, ktorých inak rozmýšľaš, vidíš, počuješ, inak cítiš vône a chuť. Niektoré drogy utlmujú, iné naopak povzbudzujú, sú však

aj také, po ktorých má človek zvláštne predstavy. Dlhším užívaním drog sa trvale poškodzuje zdravie, preto sú zakázané. Sú veľkým nešťastím pre rodinu.

Čo spôsobujú?

Najznámejšie nelegálne drogy sú marihuana, heroín, kokaín, pervitín a extáza.

- ovládajú myslenie, správanie, prežívanie;
- trvale poškodzujú zdravie a môžu spôsobiť smrť;
- stoja veľa peňazí.

Marihuana

- človek vníma okolitý svet úplne inak. Nemôže ovládať svoje pohyby a ťažko sa sústreďuje

Heroín

- pôsobí tak, že môže zastaviť srdce

Pervitín

- pôsobí povzbudzujúco a ľudia po ňom majú rôzne predstavy. Mnoho ľudí po ňom duševne ochorie

Kokaín

- spôsobuje podráždenosť a depresie
- po vpichoch sa na tele robia hnisavé vrede a rany

Extáza

- berú ju mladí ľudia na diskotékach, lebo si myslia, že tak sa lepšie zabavia

Text a ilustrácia: Viktor Ondrejka, 1.B

PRETLÁČANIE RUKOU A TLAK V ĽAHU NA LAVIČKE

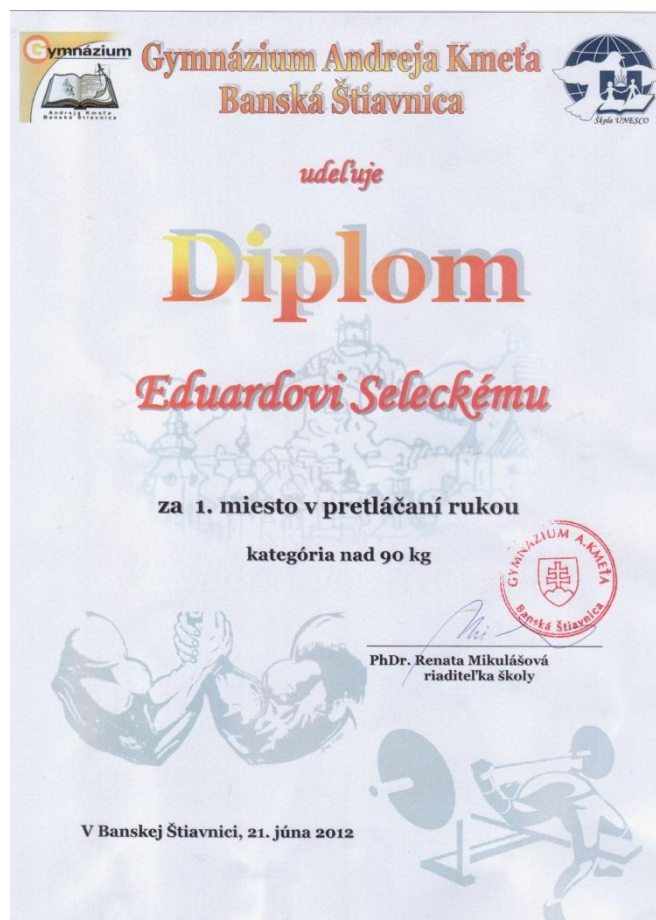
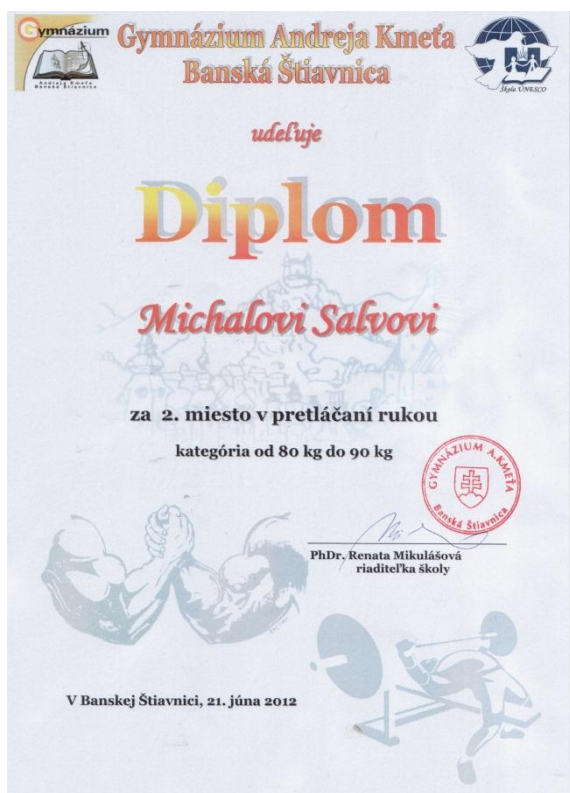
Dňa 21. 6. 2012 sa na Gymnáziu Andreja Kmeťa v Banskej Štiavnici uskutočnila súťaž v pretláčaní rukou a tlaku v ľahu na lavičke. Hlavným rozhodcom bol majster sveta v pretláčaní Radoslav Dobrovič. Súťaže sa zúčastnilo

43 žiakov z 5 stredných škôl Banskej Štiavnice. Súťažilo sa v štyroch váhových kategóriách. Najviac medailových umiestnení v pretláčaní rukou dosiahla naša škola a zaslúžene sme získali putovný pohár Rada Dobroviča.

Text a foto: Anton Vančo

<http://gyms.edupage.org/photos/?gallery=64&photo=album>
<http://gyms.edupage.org/text19/?subpage=19>

Kto je to?

2. časť

Ach, ako ten čas
letí. Pre Letokruhy
zalistovali naši
učitelia vo svojich
albumoch s fotkami.

1.

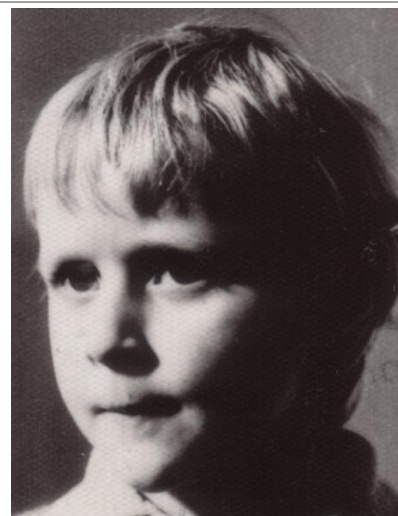
2.

3.

4.

5.

6.

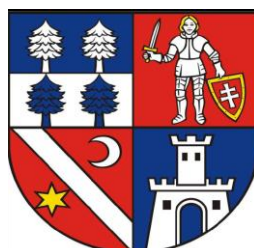

7.

8.

Správne riešenie nájdete na poslednej strane

LETOKRUHY – časopis pre lesníkov a všetkých, ktorí vedia čítať!

Vydáva: ZIS pri SOŠL B. Štiavnica

Redakčná rada: Eleonóra Valovičová, Jana Lavříková, Denisa Prokeinová

Spolupracovali: Michal Salva, Jakub Badrna, Daniela Pacalajová, Nina Hoduliaková, Miroslava Tomášová, Petra Kyjovská, Veronika Dudíková, Daniel Cagáň, Ondrej Halan, Darina Šemodová, Peter Pustaj, Štefan Petrikovič, Ján Kotlár, Ján Jaďud, Stanislav Nosáľ, Štefan Rusko, Peter Daxner, Vladimír Herda, Miroslava Kremlová, Eva Kútina, Kristína Brnová, Michal Diviak, Peter Lacko, Peter Gereg, Ulrike Schmid, Dominika Raffayová, Viktor Ondrejka, Kristína Orovčíková, Dominika Bubelínyová, Ida Hradilová, Alžbeta Dolniaková, Pavol Brnčo, Kristína Csontosová, Gabriela Brečková, Júlia Kašiarová, Katarína Gáliková, Mária Smutná, Matúš Madaj, Tomáš Kollár, Eduard Majer, Patrik Štefanka, Daniel Horváth, Jakub Vodenský, Eduard Selecký, Anton Vančo, Iveta Mlynáriková, Miroslav Uhrin, Norbert Soročina, Anton Čík

Jazyková úprava: Mgr. Jana Lavříková, Mgr. Denisa Prokeinová

Za materiálnu podporu ďakujeme: SOŠL B. Štiavnica

Tlač: ZIS

Toto číslo vyšlo: 26. 11. 2012

Náklad: 80 kusov

Kto je to? Riešenie zo strany 47:

1. Iveta Mlynáriková, 2. Michal Diviak, 3. Norbert Soročina, 4. Miroslav Uhrin, 5. Darina Šemodová, 6. Vladimír Herda, 7. Eleonóra Valovičová, 8. Jana Lavříková